

Úřední věstník

Evropské unie

L 119

České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

30. dubna 2013

Obsah

II Nelegislativní akty

ROZHODNUTÍ

2013/197/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010 o státní podpoře č. C 15/08 (ex N 318/07, N 319/07, N 544/07 a N 70/08), kterou Itálie hodlá poskytnout ve prospěch podniku Cantiere Navale De Poli (oznámeno pod číslem K(2010) 7253) ⁽¹⁾**..... 1

2013/198/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 27. června 2012 o státní podpoře SA.28356 (C 37/09, ex N 226/09) – Habidite Alonsotegi (oznámeno pod číslem C(2012) 4194) ⁽¹⁾**..... 9

2013/199/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 25. července 2012 o státní podpoře SA.29064 (11/C, ex 11/NN) – Rozdílné sazby daně z letecké dopravy, které zavedlo Irsko (oznámeno pod číslem C(2012) 5037) ⁽¹⁾**..... 30

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 27. října 2010

o státní podpoře č. C 15/08 (ex N 318/07, N 319/07, N 544/07 a N 70/08), kterou Itálie hodlá poskytnout ve prospěch podniku Cantiere Navale De Poli

(oznámeno pod číslem K(2010) 7253)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2013/197/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

C 241, o šest měsíců pro plavidlo C 242, o devět měsíců pro plavidlo C 243 a o deset měsíců pro plavidlo C 244.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

po vyzvání zúčastněných stran, aby podle výše uvedených ustanovení⁽¹⁾ předložily své připomínky, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dopisy ze dne 6. června 2007, 24. září 2007 a ze dne 6. února 2008 oznámila Itálie žádosti o prodloužení tříleté dodací lhůty na čtyři tankery na chemikálie (s názvy C 241, C 242, C 243 a C 244), které měly být vyrobené společností Cantiere Navale de Poli (dále jen „De Poli“ nebo „loděnice“) (2). Itálie požádala konkrétně o prodloužení dodací lhůty o osm měsíců pro plavidlo

- (2) Oznámení se týkala podpor poskytnutých Itálií společností De Poli v rámci vnitrostátního režimu podpor N 59/2004 schváleného Komisí dne 19. května 2004 (3) na základě nařízení Rady č. 1177/2002 (ES) ze dne 27. června 2002 o dočasném obranném mechanismu pro stavbu lodí (4), pozměněném nařízením Rady č. 502/2004 (ES) (5) (dále jen „italský režim podpor“ a „nařízení o dočasném obranném mechanismu“).

- (3) Dopisy ze dne 31. července 2007, 31. srpna 2007, 7. září 2007, 12. listopadu 2007 a 25. ledna 2008 poskytla Itálie Komisi doplňující informace týkající se zmíněných oznámení.

- (4) Dopisem ze dne 16. dubna 2008 Komise italským orgánům sdělila rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) (6) ve vztahu k oznámeným žádostem o prodloužení dodacích lhůt. Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie (7). Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se vyjádřily k tomuto záměru.

(1) Úř. věst. C 208, 15.8.2008, s. 14.

(2) Oznámení byla zaevidována pod jednacími čísly N 319/07 pro plavidlo C 243 (dopis ze dne 6. června 2007), N 318/07 pro plavidlo C 244 (dopis ze dne 6. června 2007), N 544/07 pro plavidlo C 242 (dopis ze dne 24. září 2007) a N 70/08 pro plavidlo C 241 (dopis ze dne 6. února 2008).

(3) Úř. věst. C 100, 26.4.2005, s. 27.

(4) Úř. věst. L 172, 2.7.2002, s. 1.

(5) Úř. věst. L 81, 19.3.2004, s. 6.

(6) S účinností ode dne 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES staly články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), podstata obou článků se nezměnila. Pro účely tohoto rozhodnutí by se odkazy na článek 107 SFEU měly případně považovat za odkazy na článek 87 Smlouvy o ES a odkazy na článek 108 SFEU za odkazy na článek 88 Smlouvy o ES.

(7) Viz pozn. pod čarou 1.

- (5) Itálie zaslala své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dopisem datovaným dne 16. června 2008, zaevidovaným dne 17. června 2008. Komise obdržela připomínky od společnosti De Poli dopisem datovaným rovněž dne 16. června 2008, zaevidovaným dne 17. června 2008. Itálie zaslala doplňující informace dopisem ze dne 30. června 2008, zaevidovaným stejného dne, a dopisem ze dne 29. října 2008, zaevidovaným dne 3. listopadu 2008.
- (6) Dopisem ze dne 15. července 2008, zaevidovaným dne 22. července 2008, Itálie požádala o druhé prodloužení dodací lhůty dvou plavidel, totiž: do 30. září 2008 pro plavidlo C 242 a do 30. září 2008 pro plavidlo C 244.
- (7) Dopisem ze dne 20. ledna 2009, zaevidovaným dne 22. ledna 2009, Itálie požádala o třetí prodloužení dodací lhůty, totiž do 31. prosince 2008 pro plavidlo C 242 a do 28. února 2009 pro plavidlo C 243. Dopisem ze dne 14. dubna 2009, zaevidovaným dne 15. dubna 2009, Itálie požádala o poslední (čtvrté) prodloužení dodací lhůty, totiž do 30. června 2009 pro plavidlo C 242, do 30. září 2009 pro plavidla C 243 a do 30. listopadu 2009 pro plavidlo C 244.
- (8) Dopisem ze dne 8. května 2009, zaevidovaným stejného dne, Komise Itálii požádala o doplňující informace, urované dopisem ze dne 12. června 2009. Itálie odpověděla dopisem ze dne 23. září 2009⁽⁸⁾, v němž Komisi pouze sdělila, že v případě společnosti De Poli bylo zahájeno vyrovnací řízení⁽⁹⁾.
- (9) Dopisem ze dne 28. ledna 2010, zaevidovaným dne 1. února 2010, Itálie formálně stáhla žádosti o prodloužení podané pro plavidla C 242 a C 243⁽¹⁰⁾.
- (10) Prostřednictvím elektronické pošty dne 2. března 2010 Komise Itálii požádala o objasnění stavu oznámení týkajících se plavidel C 241 a C 244.
- (11) Prostřednictvím elektronické pošty dne 10. června 2010, zaevidované dne 17. června 2010, Itálie Komisi sdělila, že plavidlo C 241 bylo zhotoveno dne 31. srpna 2008 a dodáno dne 3. listopadu 2008 a že oznámení žádosti o prodloužení dodací lhůty pro jmenované plavidlo bylo zachováno.
- (12) Dopisem ze dne 16. června 2010, zaevidovaným dne 28. června 2010, Itálie formálně stáhla žádosti o prodloužení týkající se plavidla C 244.

II. SOUVISLOSTI

- (13) Dále uvedené skutečnosti se týkají pouze plavidla C 241, neboť Itálie stáhla žádosti o prodloužení pro plavidla C 242, C 243 a C 244.
- (14) Společnost De Poli je italskou loděnicí, která sídlí ve městě Pellestrina (Benátky) a od devadesátých let se specializuje na výrobu chemických tankerů a tankérů. V roce 2007 loděnice čítala 320 zaměstnanců, včetně subdodavatelů, a její roční obrát činil 70 milionů EUR. Dne 11. února 2010 příslušný italský soudce povolil vyrovnací řízení týkající se loděnice⁽¹¹⁾.
- (15) Dne 28. ledna 2005 si společnost Arcotur S.r.l. u společnosti De Poli objednala zhotovení plavidla C 241. Podle smlouvy má tanker na chemikálie C 241 tyto technické specifikace: celková délka 125 metrů, šířka mezi vnějšími hranami žebér 19 metrů, hrubá nosnost 7 300 tun a rychlost o výkonu odpovídajícímu 85 % trvalého maximálního výkonu 15 uzlů. Prodejní smlouva stanovila dodání plavidla C 241 zadavateli Arcotur S.r.l. do 31. prosince 2007 za celkovou cenu 30 milionů EUR.
- (16) Dne 26. května 2006 loděnice objednala u jednoho dodavatele (dále jen „dodavatel“) lodní převodovku. Tato objednávka, kterou dodavatel potvrdil, měla být vyřízena dne 3. září 2007. Dle informací poskytnutých společností De Poli je převodovka pro plavidlo C 241 specifickým modelem s ojedinělými vlastnostmi, který se v mnoha technických aspektech liší od standardního modelu vyráběného stejným dodavatelem.
- (17) Dne 6. července 2006 společnost Arcoin S.p.A. (dříve Arcotur S.r.l.) a společnost De Poli upravily smlouvu podepsanou dne 28. ledna 2005 následujícími změnami v objednávce plavidla C 241: celková délka 112 metrů, šířka mezi vnějšími hranami žebér 16,8 metru, hrubá nosnost 5 300 tun a snížení ceny na 23 milionů EUR.

⁽⁸⁾ Komise tento dopis obdržela a zaevidovala dne 19. února 2010.

⁽⁹⁾ Vyrovnací řízení je podle italského práva konkurzním řízením, které se řídí konkurzním právem, v němž se dlužník snaží dosáhnout dohody s věřiteli prostřednictvím návrhu na restrukturalizaci dluhu. Tento návrh je následně posouzen soudcem v místě sídla podniku. Soudce může svým rozhodnutím návrh dohody schválit nebo zamítnout, a tím formálně vyhlásit konkurz dlužníka. V případě, že bude schváleno vyrovnací řízení, dlužník bude pod dohledem soudního komisaře ponechána kontrola nad majetkem a činnostmi podniku.

⁽¹⁰⁾ Stažení žádosti bylo opětovně potvrzeno dopisem ze dne 13. května 2010, zaevidovaným dne 15. května 2010.

⁽¹¹⁾ Společnost žádala o vzetí do vyrovnacího řízení již od začátku roku 2009 (stručná definice vyrovnacího řízení viz pozn. pod čarou 9).

(18) Dne 20. července 2006 společnost Arcoin S.p.A. postoupila zakázku na stavbu plavidla C 241 společnosti Elbana di Navigazione S.p.A.

(19) V dohodnutý den splatnosti, dne 3. září 2007, nebyla převodovka objednaná dne 26. května 2006 hotova. Dopisem ze dne 23. října 2007 dodavatel společnosti De Poli sdělil, že z důvodu nedostatku surovin na trhu a následného opoždění dodávek ze strany subdodavatelů převodovka nemůže být dodána včas. Dne 18. ledna 2008 dodavatel potvrdil, že datum dodání převodovky bylo přeloženo na únor 2008 se šestiměsíčním zpožděním vůči původnímu datu dodání.

(20) Italské orgány proto požádaly o prodloužení dodací lhůty plavidla C 241 až do 31. srpna 2008, tedy o prodloužení o osm měsíců od konce smluvní lhůty pro dodání plavidla (31. prosince 2007).

(21) S ohledem na obdržené informace Komise nakonec shledala, že plavidlo C 241 bylo dodáno dne 3. listopadu 2008 ⁽¹²⁾.

III. PODPORA

(22) Nařízení o dočasném obranném mechanismu ⁽¹³⁾ definuje dočasná a výjimečná opatření na podporu loděnic Unie činných v oblastech, které svého času utrpěly velkou ztrátu z důvodu nekalé korejské hospodářské soutěže ⁽¹⁴⁾.

(23) Nařízení o dočasném obranném mechanismu považuje poskytnutí přímé pomoci až do 6 % hodnoty transakce před poskytnutím pomoci ⁽¹⁵⁾ na podporu smluv ke stavbě určitých kategorií obchodních plavidel (kontejnerových lodí, tankerů na chemikálie, ropných tankerů a tankerů na zemní plyn ⁽¹⁶⁾) za slučitelné s vnitřním trhem za těchto podmínek: o smlouvu usilovala korejská loděnice nabízející nižší cenu ⁽¹⁷⁾, konečné znění smlouvy bylo uzavřeno před koncem použitelnosti samotného nařízení (31. března 2005) ⁽¹⁸⁾ a plavidlo bude dodáno do tří let ode dne podepsání konečné smlouvy ⁽¹⁹⁾.

(24) Ustanovení čl. 2 odst. 4 nařízení o dočasném obranném mechanismu zmocňuje Komisi schválit poslední prodloužení tříleté dodací lhůty, „pokud to uzná za zdůvodněné“

technickou složitostí dotyčného projektu stavby lodi nebo prodloužení způsobenými neočekávanými, podstatnými a zdůvodnitelnými narušeními pracovního programu loděnice v důsledku výjimečných okolností nepředvídatelných a neovlivnitelných tímto podnikem“.

(25) V květnu 2004 Komise na základě nařízení o dočasném obranném mechanismu schválila italský režim podpor loděnicím ⁽²⁰⁾, který stanoví podmínky, jež odpovídají podmínkám uvedeným ve shora citovaném nařízení. Italský režim podpor stanoví zejména přiznání podpory až do 6 % smluvní hodnoty před poskytnutím podpory na výrobu plavidel dodaných do tří let ode dne podpisu konečné smlouvy a možnost prodloužení dodací lhůty ze strany Komise, pouze „pokud to uzná za zdůvodněné technickou složitostí dotyčného projektu stavby lodi nebo prodloužení způsobenými neočekávanými, podstatnými a zdůvodnitelnými narušeními pracovního programu loděnice v důsledku výjimečných okolností nepředvídatelných a neovlivnitelných tímto podnikem“ (odstavec 29 italského režimu pomoci).

(26) Dne 31. ledna 2005 předložila loděnice De Poli italským orgánům žádost o poskytnutí příspěvku podle právě citovaného režimu na stavbu plavidla C 241 ve výši 1,3 milionu EUR.

(27) Dne 25. ledna 2008 společnost De Poli požádala, aby datum dodání plavidla C 241 bylo přeloženo z 31. prosince 2007 na 31. srpen 2008.

(28) Italské orgány potvrdily, že pomoc nebyla vyplacena, a zdůraznily, že v důsledku rozhodnutí ze dne 21. října 2008 ⁽²¹⁾, ve kterém Komise shledala další přidělení prostředků ve výši 10 milionů EUR na pokrytí italského režimu podpor jako nepřipustné, v současnosti nedisponují dostatečnými prostředky na vyplacení takové pomoci.

IV. ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

(29) Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení Komise pochybuje, že okolnosti, které podle italských orgánů a společnosti De Poli ospravedlňují pozdní dodání plavidla C 241 (jakož i plavidel C 242, C 243 a C 244, která nejsou předmětem stávajícího posouzení), lze kvalifikovat jako „prodloužení způsobená neočekávanými, podstatnými a zdůvodnitelnými narušeními pracovního programu loděnice v důsledku výjimečných okolností nepředvídatelných a neovlivnitelných tímto podnikem“ ve smyslu odstavce 29 italského režimu podpor.

⁽¹²⁾ Datum zhotovení plavidla C 241 stanovené italskými orgány na 30. srpen 2008 je irrelevantní, neboť nařízení o dočasném obranném mechanismu a spolu s ním italský režim podpor odkazují pouze na datum dodání.

⁽¹³⁾ Viz poznámky pod čarou 4 a 5.

⁽¹⁴⁾ Bod odůvodnění 3 nařízení.

⁽¹⁵⁾ Ustanovení čl. 2 odst. 3 nařízení.

⁽¹⁶⁾ Podle ustanovení článku 1 nařízení.

⁽¹⁷⁾ Ustanovení čl. 2 odst. 1 nařízení.

⁽¹⁸⁾ Články 4 a 5 nařízení pozměněné článkem 1 nařízení Rady (ES) č. 502/2004 – viz poznámky 4 a 5.

⁽¹⁹⁾ Ustanovení čl. 2 odst. 4 nařízení.

⁽²⁰⁾ Viz pozn. pod čarou 3.

⁽²¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 21. října 2008 o státní podpoře C 20/08 (ex N 62/08), kterou Itálie zamýšlí poskytnout na základě změny režimu podpor N 59/04 o dočasném obranném mechanismu pro stavbu lodí, Úř. věst. L 17, 22.1.2010, s. 50, je v současnosti předmět odvolání (věc T-584/08 a T-3/09).

- (30) Ačkoli se pochybnosti týkají všech čtyř plavidel (C 241, C 242, C 243 a C 244), pochybnosti vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení stále platí pro posouzení pouze jednoho plavidla C 241.
- (31) Ve svém rozhodnutí se Komise především táže, zda jsou smlouvy uzavřené se společností Arcoin S.p.A. konečné, či zda pro společnost De Poli nepředstavují pouze způsob, jak si zajistit dodržení dodací lhůty k získání podpor a konečné zákazníky hledat pouze později.
- (32) Komise si dále klade otázku, zda samo převedení obchodních smluv mezi majiteli lodí nebylo jednou z příčin zdržení dodávky.
- (33) Dále má Komise dojem, že společnost De Poli přijala objednávky nad rámec jejích vlastních výrobních možností, neboť loděnice v období 2005–2008 plánovala stavbu osmnácti lodí, z nichž jedna polovina měla být zhotovena ve dvou hlavních přístavech a druhá v menší loděnici.
- (34) Nakonec Komise zpochybňuje tvrzení italských orgánů, že se údajná zdržení dodávek nezbytných komponent ve skutečnosti nedala předvídat, a má za to, že se jednalo o běžná obchodní rizika, se kterými plán výroby odpovědné loděnice musí počítat. Komise je toho názoru, že příliš pozdní objednávkou některých lodních komponent mohla společnost De Poli zvýšit riziko zpoždění dodávek.
- Připomínky členského státu a tvrzení zúčastněných stran**
- (35) Pokud jde o plavidlo C 241, italské orgány se v připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení ze dne 16. června 2008 domnívají, že společnost De Poli disponovala potencionální výrobní kapacitou potřebnou k dodání plavidel během 36 měsíců ode dne uzavření kupní smlouvy. Zdržení bylo způsobeno pouze opožděným dodáním převodovky ze strany dodavatele, což je skutečnost, kterou Itálie hodnotí ve smyslu odstavce 29 italského režimu podpor jako vážnou a výjimečnou okolnost nepředvídatelnou a neovlivnitelnou tímto podnikem.
- (36) V připomínkách zaslaných ve stejný den společnost De Poli tvrdí, že ke zpochybnění účinnosti smlouvy původně uzavřené dne 28. ledna 2005 nedostačuje skutečnost, že v čele loděnice a společnosti Arcoin S.p.A. stojí členové rodiny De Poli. Toto tvrzení má podporu italských orgánů, které zdůrazňují, že v okamžiku uzavření smlouvy pro plavidlo C 241 mezi loděnicí a společností Arcoin S.p.A. neexistovaly přímé vazby na podnikové úrovni (k čemuž ještě přistupuje skutečnost, že společnost Arcoin S.p.A. je ve vlastnictví členů rodiny De Poli, kteří nejsou plně totožní s akcionáři společnosti De Poli).
- (37) K tomu společnost De Poli poznamenává, že ve světě majitelů lodí se neztřídky objednávají plavidla ještě během výroby nebo ta, která pak na trhu podstupují konečné úpravy.
- (38) Pokud jde o rozvrh prací u plavidla C 241, společnost De Poli upozorňuje, že z důvodu náročnosti stavby lodí uplyne od okamžiku uzavření zakázky do začátku prací zpravidla několik měsíců. Dle loděnice je běžné, že v období mezi podpisem smlouvy a skutečným začátkem prací je loděnice zaměstnána přípravou zahájení výroby, k níž patří stanovení prováděcího projektu a vyjednávání s různými dodavateli.
- (39) Podle původního rozvrhu prací, který společnost De Poli předložila italským orgánům⁽²²⁾, stavba plavidla C 241 měla být zahájena během prvního čtvrtletí roku 2006 a jeho dodání se předpokládalo v druhé polovině roku 2007. Podle pozměněného rozvrhu prací měly práce na plavidle C 241 začít dne 28. září 2006 (v jižním přístavu, což je jeden z přístavů loděnice).
- (40) Dodání převodovky je podle společnosti De Poli důležitou etapou v průběhu stavby lodí, na kterou následuje smontování převodovky s motorem, upevnění lodního šroubu a dokončení trupu plavidla. Různé druhy montáží a přípravy/stavby je možno provést až po instalaci převodovky. Společnost De Poli tvrdí, že komponenty jako převodovka se zpravidla neobjednávají předem, aby se tak zabránilo nákladům na skladování a předchozím platbám, a dále zdůrazňuje, že dodavatel, na kterého se loděnice obrátila, je v této oblasti předním výrobcem s bohatou zkušeností, a proto neexistoval důvod se domnívat, že by převodovka nebyla dodána včas.
- (41) Společnost De Poli tvrdí, že byla schopna dodat včas osmnáct lodí objednaných během let 2005–2008, neboť zatímco jejich hrubá hmotnost obnášela 10 000 tun ročně, disponovala loděnice v minulosti kapacitou převyšující 12 000 tun ročně. Loděnice dále tvrdí, že devět z osmnácti lodí objednaných ve zmíněném období bylo menších rozměrů (20 metrů celkové délky a 25 tun hrubé váhy), kdežto pouze zbylých devět mělo stejnou velikost jako plavidlo C 241. To podle společnosti De Poli dokazuje, že kapacita loděnice dostačovala ke splnění všech uzavřených objednávek v rámci stanovených lhůt a že loděnice na sebe nebrala závazky překračující výrobní kapacitu společnosti De Poli.
- ⁽²²⁾ Jeho kopii spolu s pozměněným rozvrhem práce přiložily italské orgány k oznámení N 70/08 pro plavidlo C 241 dne 25. února 2008.

- (42) Společnost De Poli nakonec připomíná, že v různých případech (rovněž v případě společnosti De Poli) Komise vyhověla žádostem o prodloužení dodací lhůty z důvodů opožděného dodání nezbytných komponent.

VI. POSOUZENÍ

- (43) Vzhledem k formálnímu stažení oznámení žádosti o prodloužení dodací lhůty plavidel C 242, C 243 a C 244 a vzhledem k tomu, že nebyly poskytnuty žádné finanční prostředky je postup formálního zkoumání žádostí vznesených z italské strany ve prospěch tří shora uvedených plavidel napříště bezpředmětný a bude uzavřen bez dalšího hodnocení.

- (44) Předkládané posouzení se tak týká pouze plavidla C 241 a na plavidla C 242, C 243 a C 244 odkazuje, pouze pokud je to nutné pro účely samotného posouzení.

Existence státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- (45) Podle čl. 107 odst. 1 SFEU podpory poskytované státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem. Ustanovení čl. 107 odst. 1 SFEU určuje tudíž kumulativní podmínky, za kterých se určité vnitrostátní opatření stává státní podporou: opatření skýtá selektivní výhody, odčerpává státní zdroje, má negativní účinky na hospodářskou soutěž a negativně působí na obchod mezi členskými státy.

- (46) Opatření, které Itálie hodlá uskutečnit ve prospěch společnosti De Poli na podporu stavby plavidla C 241 spočívající ve finančním příspěvku až do 6 % (zhruba 1,3 milionu EUR) smluvní hodnoty před poskytnutím podpory, je nepopíratelně státní podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Opatření je financováno italským státem. Finanční prostředky určené na pokrytí nákladů, které během stavby lodi nese zpravidla loděnice, zvýhodňují společnost De Poli. Opatření je selektivní, jelikož je zamýšleno výlučně ve prospěch společnosti De Poli, narušuje hospodářskou soutěž na evropském trhu pro stavbu lodí a má dopad na obchod mezi členskými státy.

Soulad podpory s SFEU

- (47) Zkoumaný případ obsahuje dva aspekty, které Komisi daly důvod k pochybnostem, zda je podpora ve prospěch společnosti De Poli slučitelná s vnitřním trhem. Italský

režim podpor na jedné straně v odstavci 29 stanoví, že podporu je možno poskytnout ve prospěch plavidel dodaných do tří let ode dne podepsání konečné smlouvy, a na druhé straně v odstavci 33 stanoví, že konečné smlouvy musí být uzavřeny před dnem ukončení použitelnosti nařízení o dočasném obranném mechanismu, tedy před 31. březnem 2005.

- (48) Pokud jde o tento poslední bod, italské orgány vysvětlily, že postoupení smluv mezi majiteli lodí, ke kterému došlo po skončení použitelnosti nařízení o dočasném obranném mechanismu, nelze vykládat tak, že původní smlouva na plavidlo C 241 podepsaná dne 28. ledna 2005 nepředstavuje „konečnou smlouvu“ ve smyslu odstavce 29 italského režimu podpor.

- (49) Komise uznává, že postoupení smlouvy třetí straně je podle všeho běžnou praxí v loďařském průmyslu. Ve svém předchozím rozhodnutí⁽²³⁾ týkajícím se rovněž prodloužení tříleté dodací lhůty dvou plavidel dospěla Komise například k závěru, že i přes postoupení smluv je možno první smlouvu považovat za smlouvu konečnou, neboť druh výrobku zůstal stejný a nový vlastník vystřídal předchozího s jeho právy a povinnostmi. V citovaném případě proto Komise usoudila, že změna ve vlastnictví sama o sobě nemění povahu smluv a spolu s ní podmínky k získání podpor.

- (50) Rovněž v právě zkoumaném případě neznamenal postoupení smlouvy mezi majiteli lodí změny v druhu výrobku nebo povaze smlouvy a nový vlastník v podstatě jen vystřídal původní smluvní stranu s jejími právy a povinnostmi. V tomto smyslu má Komise za to, že původní smlouva je smlouvou konečnou, a proto považuje podpory v rámci italského režimu podpor za přijatelné.

- (51) Vzhledem k pochybnostem vzneseným ohledně podmínek prodloužení tříleté dodací lhůty italský režim podpor stanoví, že Komise má možnost povolit takové prodloužení, pokud to uzná za zdůvodněné „technickou složitostí dotyčného projektu stavby lodi nebo prodloužení způsobenými neočekávanými, podstatnými a zdůvodnitelnými narušeními pracovního programu loděnice v důsledku výjimečných okolností nepředvídatelných a neovlivnitelných tímto podnikem“.

- (52) Komise proto musí posoudit, zda italské orgány dostatečně prokázaly, že prodloužení, ke kterému došlo u dodávky plavidla C 241, splňují podmínky pro prodloužení dodací lhůty, jak je stanoví italský režim podpor.

⁽²³⁾ Viz věc C 33/2004, ve které přes uskutečněné postoupení smluv Komise nepřestala považovat první smlouvu za smlouvu konečnou.

- (53) Před posouzením informací poskytnutých italskou stranou Komise předběžně poznamenává, že Tribunál Evropské unie ve svém rozhodnutí *Astilleros Zamacona* ze dne 16. března 2000 ⁽²⁴⁾ stanovil, že „uvedené ustanovení [týkající se mimořádných okolností], které počítá se systémem odchýlným od zásad uvedených v prvním pododstavci stejného ustanovení [tříletá lhůta], je třeba vykládat restriktivně“. Podle tribunálu ve výroku použitý výraz „mimořádné okolnosti“ vyjadřuje úmysl evropského zákonodárce vyhradit jeho aplikaci na velmi specifické situace. Tribunál proto usoudil, že zúčastněný členský stát musí dokázat, že údajné mimořádné okolnosti způsobily narušení pracovního plánu loděnice a opoždění dodávky lodí, a to tím, že prokáže příčinnou souvislost mezi těmito dvěma událostmi.
- (54) Italské orgány tvrdí, že opoždění dodávky plavidla C 241 bylo zapříčiněno zpožděným dodáním převodovky (šest měsíců) a následným skluzem montážních prací o jeden měsíc. Komise upozorňuje, že toto je jediný důvod uplatněný Itálií ke zdůvodnění zpoždění, a zdůrazňuje, že žádost o prodloužení neuvádí ke svému zdůvodnění nové specifikace vyplývající z postoupení smlouvy.
- (55) Podle praxe Komise ⁽²⁵⁾ podmínka stanovující, které okolnosti je třeba považovat za „mimořádné“, vylučuje běžné či více méně normální situace, s nimiž by měl pracovní plán loděnice přiměřeným způsobem počítat. Za mimořádná je možno považovat dlouhá zdržení dodávek nezbytných komponent, ale kratší zpoždění se za mimořádná nutně nepovažují, ať již jsou plány na stavbu lodí jakkoli dlouhé a náročné. Komise ve smyslu restriktivního výkladu platného pro takovou výjimku pozorně posoudí eventuální náznaky toho, že loděnice měla možnost předjímat, vyhnout se nebo alespoň minimalizovat zpoždění s odkazem např. na harmonogram objednávek vzhledem k danému pracovnímu plánu. Podmínka nepředvídatelnosti události totiž vylučuje jakýkoli faktor, který může být zúčastněnými stranami předvídan.
- (56) Komise uznává možnou existenci příčinné souvislosti mezi opožděnou dodávkou nezbytných komponent pro stavbu lodí a žádostí o prodloužení její dodací lhůty ⁽²⁶⁾. Ve specifické situaci zkoumaného případu Komise nicméně zásadně zpochybňuje existenci údajných mimořádných a nepředvídatelných okolností: v tomto případě se nezdá, že by existovaly skutečnosti vedoucí nutně k závěru, že způsobené zdržení splňuje podmínky uvedené v odstavci 29 italského režimu podpor.
- (57) Jak již bylo zmíněno, uznala Komise v minulosti možnost považovat dlouhá zdržení dodávek nezbytných komponent za mimořádná. Žádost o prodloužení je však třeba vždy posuzovat ve světle specifických okolností každého případu. Jelikož se společnost De Poli potýkala se stejným druhem problémů při různých příležitostech (nejen protože společnost De Poli již v minulosti podávala podobné žádosti o prodloužení ⁽²⁷⁾, ale i proto, že ostatní tři smlouvy uzavřené ve stejný den jako smlouva o stavbě plavidla C 241 byly předmětem opakovaných žádostí o prodloužení, viz body 1, 6 a 7), je Komise toho názoru, že shora uvedená zdržení nelze považovat za opravdu mimořádná. Jimi způsobená opakovaná narušení nelze považovat za zcela nepředvídatelná.
- (58) Právě ve světle těchto posledních narušení se zdá, že společnost De Poli nepostupovala při plánování výroby rozvážně.
- (59) Původní pracovní plán stanovil, že plavidlo C 241 bude vzato do výroby v prvním čtvrtletí roku 2006 a bude dodáno v druhé polovině roku 2007, tedy v časovém horizontu výroby rozvrženém na období mezi 15 a 24 měsíci.
- (60) Podle pozměněného pracovního plánu měla být výroba naopak zahájena až dne 28. září 2006 a loď dodána dne 30. prosince 2007, tedy pouhý jeden měsíc před koncem dodací lhůty dne 28. ledna 2008. Takto pozměněný pracovní plán počítal s časovým horizontem pouhých patnácti měsíců pro stavbu lodí v souladu se smlouvou. Podle informací poskytnutých italskými orgány se pro stavbu lodí totožných nebo dokonce menších parametrů ve stejném jižním přístavu (C 229 a C 240) počítalo s 22 resp. 20 měsíci od spuštění výroby do dodání lodí.
- (61) Skutečnost, že výroba měla být zahájena až dne 28. září 2006 a loď dodána dne 30. prosince 2007, tedy pouhý jeden měsíc před koncem dodací lhůty dne 28. ledna 2008, neponechávala žádný volný prostor pro možná zdržení výrobního procesu tam, kde se loděnice již v minulosti potýkala se zpožděními zapříčiněnými jak dodáním komponent, tak výrobním procesem samým, jak lze vyčíst z jiných prodloužení dodacích lhůt vyžádaných společnostmi De Poli.
- ⁽²⁴⁾ Viz věc T-72/98, *Astilleros Zamacona SA v. Komise Evropských společenství*, Sb. rozh. 2000, s. II 1683. Rozhodnutí odkazuje na stejný výrok uvedený v předchozím nařízení (ES) č. 1540/98 o podporách pro stavbu lodí a převzatý do nařízení o dočasném obranném mechanismu.
- ⁽²⁵⁾ Viz např. *Giacalone*, věc N 69/08, bod 21.
- ⁽²⁶⁾ Viz např. věci N 586/03, N 587/03 a N 589/03, a věci N 68/08 a N 69/08.
- ⁽²⁷⁾ Viz věci N 586/03, N 587/2003 a N 589/03.

- (62) Období zvýšené poptávky (italské orgány poskytly důkazy o tom, že mezi roky 2003 a 2005 se objednávky vznětových motorů zvýšily o 60 %) vede k domněnku, že objednávky nezbytných komponent, jako jsou převodovky, a příslušná data dohodnutých dodávek měly být stanoveny s přiměřeným předstihem. Tvrzení společnosti De Poli, že se nejedná o opětovnou praxi, nestačí k závěru, že loděnice jednala obhajitelným způsobem a podnikla přiměřené kroky k tomu, aby se vyvarovala nebo zmenšila zpoždění, zvláště když se vezme v úvahu zvýšená poptávka a zpoždění, k nimž docházelo již v minulosti.
- (63) Komise naopak poznamenává, že převodovka byla objednána dne 26. května 2006 s dodací lhůtou v září 2007, čímž byl ponechán úzký, ne-li žádný volný prostor pro případná zdržení, když dodací lhůta plavidla C 241 končila ke dni 31. prosince 2007. Společnost De Poli sama zmiňuje, že množství práce po dodání převodovky je značné (viz bod 39), což jak se zdá potvrzuje, že plánování ze strany loděnice mělo počítat s určitým prostorem pro zpoždění dodání nezbytných lodních komponent.
- (64) Co se týče pochybností vznesených Komisí v rozhodnutí o zahájení řízení týkajících se skutečnosti, že postoupení zakázky novému vlastníku by samo o sobě mohlo představovat příčinu zpoždění, Komise zejména poznamenává, že postoupení zakázky společností Arcoin S.p.A. společnosti Elbana Navigazione S.p.A. se uskutečnilo až 20. července 2006, tedy několik měsíců od původního data spuštění prací (první čtvrtletí roku 2006). Ve zkoumaném případě proto nelze vyloučit, že postoupení zakázky mezi vlastníky lodí nebylo samo o sobě příčinou zpožděného spuštění výroby a následného dodání plavidla, zejména když se vezme v úvahu, že postoupení zakázky jinému vlastníku lodí mělo za následek některé změny specifických parametrů plavidla.
- (65) Na závěr Komise ve smyslu restriktivního výkladu platného pro výjimečné žádosti o prodloužení shledává, že italské orgány nebyly schopny koherentním způsobem ospravedlnit, proč se nedalo vyhnout uvedeným okolnostem nebo proč se za pomoci rozvázného plánování a správy objednávek nedalo význačně zamezit negativním dopadům těchto okolností. S tímto vědomím Komise soudí, že uvedené okolnosti na podporu žádosti o prodloužení nelze považovat za mimořádné a nepředvídatelné, neboť zpoždění dodávky plavidla C 241 nebylo neočekávané či obhajitelné podle odstavce 29 italského režimu podpor.
- (66) Italské orgány sice oznámily žádost o prodloužení dodací lhůty plavidla C 241 o osm měsíců ze dne 31. prosince 2007 na 31. srpna 2008, ale určité ospravedlnění poskytly jen pro sedm z uvedených osmi měsíců.
- (67) Na rozdíl od předchozích žádostí o prodloužení týkajících se lodí, které společnost De Poli měla postavit⁽²⁸⁾, je ve zkoumaném případě délka prodloužení požadovaná italskými orgány delší než zpoždění, které orgány samy uvedly jako jediný důvod (opožděné dodání převodovky); proto nelze tvrdit, že byla prokázána příčinná souvislost mezi původním zpožděním žádosti o prodloužení a opožděným dodáním nezbytných komponent.
- (68) K dodávce lodí společností De Poli došlo ve skutečnosti až dne 3. listopadu 2008. Jinými slovy zpoždění nebylo jen delší než to, které by se dalo přičíst faktorům uvedeným jako jeho důvod, ale přesáhlo dokonce i lhůtu žádaného prodloužení. Itálie neposkytla žádné vysvětlení dvouměsíčního opoždění dodávky lodí a Komise neobdržela žádnou žádost o prodloužení o tyto dva měsíce.
- (69) Z toho plyne, že i přes obhajitelnost počátečního zdržení a navzdory skutečnosti, že by Komise žádost o prodloužení povolila, by podpory pro stavbu plavidla C 241 nebyly v rámci italského režimu podpor přípustné, neboť by nebyla dodržena ani prodloužená lhůta.
- ## VII. ZÁVĚR
- (70) Co se týče plavidel C 242, C 243 a C 244, vzhledem k formálnímu stažení oznámení žádosti o prodloužení dodací lhůty z italské strany a vzhledem k tomu, že nebyly poskytnuty žádné finanční prostředky je postup formálního zkoumání bezpředmětný a bude uzavřen jako takový.
- (71) Co se týče plavidla C 241, z provedeného posouzení vyplynulo, že nebyly prokázány podmínky požadované pro povolení prodloužení tříleté dodací lhůty, a že ke skutečnému dodání plavidla došlo v každém případě až po lhůtě, která by byla stanovena v případě schválení žádaného prodloužení. Podpory v rámci italského režimu podpor N 59/04, který se opírá o nařízení o dočasném obranném mechanismu, nejsou proto pro stavbu plavidla C 241 přípustné.
- (72) Navrácení podpory není poté, co italské orgány potvrdily, že společnosti De Poli podpora vyplacena nebyla, nutné.

⁽²⁸⁾ Viz věci N 586/03, N 587/03 a N 589/03.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Itálie hodlá poskytnout ve prospěch společnosti De Poli, totiž prodloužení tříleté dodací lhůty plavidla C 241 v rámci italského režimu podpor N 59/04, který se opírá o nařízení o dočasném obranném mechanismu, není slučitelná s vnitřním trhem.

Uvedená podpora tudíž nemůže být poskytnuta.

Článek 2

Do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí informuje Itálie Komisi o přijetí příslušných opatření k jeho naplnění.

Článek 3

Co se týče plavidel C 242, C 243 a C 244, vzhledem k formálnímu stažení oznámení žádosti o prodloužení dodací lhůty z italské strany je postup formálního zkoumání bezpředmětný a bude uzavřen jako takový.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 27. října 2010.

Za Komisi

Joaquín ALMUNIA
místopředseda

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 27. června 2012

o státní podpoře SA.28356 (C 37/09, ex N 226/09) – Habidite Alonsotegi

(oznámeno pod číslem C(2012) 4194)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2013/198/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na první pododstavec čl. 108 odst. 2 této smlouvy ⁽¹⁾,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

s ohledem na rozhodnutí Komise zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy ve věci podpory C 37/09 (ex N 226/09) ⁽²⁾,

po vyzvání zúčastněných stran k podání připomínek v souladu s výše uvedenými články a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

(2) Komise ve věci těchto oznámených smluv zahájila dne 2. prosince 2009 formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) ⁽³⁾. Rozhodnutí o zahájení řízení bylo dne 12. března 2010 zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie ⁽⁴⁾.

(3) Španělské orgány nepředložily k rozhodnutí o zahájení řízení žádné připomínky. Společnost Habidite se k rozhodnutí vyjádřila v dopise ze dne 9. dubna 2010 a její připomínky byly dopisem s datem 15. dubna 2010 předány španělským orgánům, které na ně zareagovaly dopisem ze dne 12. května 2010. K rozhodnutí o zahájení řízení se nevyjádřila žádná třetí strana.

(4) Dne 6. září 2010 požádala společnost Habidite v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 ⁽⁵⁾ o přístup k dokumentům pocházejícím od španělských orgánů. Komise tuto žádost dne 10. září 2010 zkonzultovala se španělskými orgány, které dne 13. září odpověděly, že proti zpřístupnění požadovaných dokumentů společnosti Habidite nic nenamítají. Dokumenty tak byly společnosti Habidite předány dne 7. října 2010.

(5) Dopisy ze dne 28. června 2010 a 8. prosince 2010 si Komise vyžádala od španělských orgánů dodatečné informace. Španělské orgány na tyto žádosti odpověděly dne 26. července 2010 a dne 14. ledna 2011.

I. POSTUP

(1) Španělské orgány 15. dubna 2009 oznámily z důvodu právní jistoty dvě smlouvy uzavřené dne 15. prosince 2006 mezi podnikem Bizkailur S.A. (dále jen „Bizkailur“) a zastupitelstvem provincie Biskajsko (*Diputación Foral de Bizkaia*, dále jen „biskajské zastupitelstvo“) na straně jedné a soukromými podniky Habidite Technologies País Vasco S.A. (dále jen „společnost Habidite“), Grupo Empresarial Afer S.L (dále jen „skupina Afer“) a Grupo Habidite (dále jen „skupina Habidite“) na straně druhé.

(6) Dne 27. července 2010 společnost Habidite předložila dodatečné připomínky a další informace, na něž španělské orgány zareagovaly dne 3. listopadu 2011. Dodatečné připomínky a další informace předložila společnost Habidite také 6. dubna 2011 (dopis zaevidován 13. dubna 2011) a 7. července 2011. Na dopis ze 6. dubna 2011 španělské orgány odpověděly dne 30. května 2011 (dopis zaevidován dne 6. června 2011). Dne 3. února 2011 se útvary Komise na žádost společnosti Habidite sešly v Bruselu s jejími zástupci.

⁽¹⁾ S účinkem ode dne 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES stávají články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU. Oba soubory ustanovení jsou ve své podstatě identické. Pro účely tohoto rozhodnutí je v případě potřeby nutné odkazy na články 107 a 108 SFEU považovat za odkazy na články 87 a 88 Smlouvy o ES.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise K(2009) 9310 v konečném znění ze dne 2. prosince 2009 (Úř. věst. C 61, 12.3.2010, s. 6).

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou č. 2.

⁽⁴⁾ Viz poznámka pod čarou č. 2.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

II. PŘEDCHOZÍ SOUVISLOSTI

Smluvní strany

- (7) Dvě smlouvy, jež jsou předmětem tohoto rozhodnutí, byly uzavřeny 15. prosince 2006 mezi podnikem Bizkailur a biskajským zastupitelstvem na straně jedné a společností Habidite, skupinou Afer a skupinou Habidite na straně druhé.
- (8) Bizkailur je podnik ve stoprocentním vlastnictví biskajského zastupitelstva a předmětem jeho činnosti bylo nabývání a úprava pozemků za účelem podpory průmyslových projektů a sociálního bydlení v Biskajsku. V červnu 2010 proběhla fúze podniku Bizkailur a dalších podobně zaměřených podniků ve veřejném vlastnictví. Touto fúzí vznikla dnešní společnost Azpiegiturak S.A.U., která je ve stoprocentním vlastnictví biskajského zastupitelstva a pokračuje ve stejné podnikatelské činnosti⁽⁶⁾.
- (9) Společnost Habidite je spolu s ostatními podniky spojenými ve skupině Habidite součástí soukromé skupiny Afer sídlící v biskajském městě Ortuella⁽⁷⁾. Skupina Afer sdružovala ke dni oznámení celkem třináct podniků činných ve stavebnictví a souvisejících odvětvích⁽⁸⁾. V oné době byl většinovým vlastníkem všech podniků skupiny Afer [...] (*). Biskajské zastupitelstvo a společnost Habidite uvedly, že v době uzavření obou oznámených smluv nebyla ani společnost Habidite, ani skupina Afer podnikem v obtížích ve smyslu 9., 10. a 11. bodu pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽⁹⁾ (dále jen „pokyny pro podporu na záchranu a restrukturalizaci“).

Projekt Habidite

- (10) Oznámené smlouvy byly uzavřeny s cílem podpořit nový investiční projekt, který měla realizovat společnost Habidite. Tento projekt spočíval ve vybudování továrny na stavební moduly (dále jen „továrna Habidite“) v lokalitě Alonsotegi v konurbaci Gran Bilbao, která byla v době uzavření oznámených smluv oblastí způsobilou pro

podporu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy⁽¹⁰⁾. Továrna Habidite měla pro tuto oblast vytvořit 1 100 nových pracovních míst.

- (11) V nové továrně se měly vyrábět tzv. moduly Habidite – prefabrikované stavební moduly pro využití k přímému sestavování domů a budov. Moduly Habidite se měly vyrábět na montážní lince podobné té, která se používá v automobilovém průmyslu, poté se měly přepravovat na konkrétní místo budoucí stavby a tam se v danou stavbu přímo sestavovat. Výrobek se považoval za inovační, a to nejen díky ojedinělé výrobní technologii, ale také díky úspoře času a zdrojů dosahované sestavováním konečného produktu (domů a budov) a díky využívání energeticky úsporných materiálů. Podnik v souvislosti s tímto výrobkem podal řadu žádostí o patent⁽¹¹⁾.
- (12) Podle informací poskytnutých biskajským zastupitelstvem se náklady předmětného investičního projektu v Alonsotegi v době podpisu oznámených smluv odhadovaly na 55 milionů EUR, které lze rozložit následovně:

Pozemky	4,8 milionu EUR
Průmyslová stavba	22,5 milionu EUR
Urbanizace	4,04 milionu EUR
Zařízení	24,0 milionu EUR
Celkem	55,34 milionu EUR

- (13) Roční produkce budoucí továrny Habidite se odhadovala na 3 500 bytů v prvních letech provozu a na 4 500 bytů po dosažení plné výrobní kapacity.

Právní rámec sociálního bydlení v Baskicku

- (14) V zájmu porozumění okolnostem, za nichž se oznámené smlouvy dne 15. prosince 2006 uzavřely, je třeba stručně popsat právní rámec pro udělení sociálního bydlení v Baskicku.

⁽⁶⁾ http://www.azpiegiturak.bizkaia.net/index.php?option=com_content&task=view&id=140&Itemid=185.

⁽⁷⁾ Viz <http://www.grupofer.com/>.

⁽⁸⁾ Mezi těmito podniky není zahrnuta nedávno založená společnost Habidite Technologies Alonsotegi S.A., v souvislosti s níž byly uzavřeny oznámené smlouvy.

^(*) Důvěrné informace.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Viz rozhodnutí Komise ze dne 17. května 2000 o státní podpoře N 773/99 – Španělsko, kterým se schvaluje mapa regionálních podpor ve Španělsku na období 2000–2006. Rozhodnutí je k dispozici na internetové stránce http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-1999/n773-99.pdf.

⁽¹¹⁾ Podle (nedatovaného) podnikatelského plánu společnosti Habidite dostupného v době uzavření oznámených smluv byly v souvislosti s tímto výrobkem podány žádosti o celkem 56 patentů. Zda společnost požadované patenty nakonec získala, strany neuvědly. Více informací o vlastnostech stavebních modulů Habidite lze nalézt na internetových stránkách společnosti Habidite: <http://www.habidite.com/description.html>.

(15) Průměrné ceny nemovitostí v této autonomní oblasti byly před propuknutím krize v roce 2008 vyšší než ve zbytku Španělska a to stále platí i k datu tohoto rozhodnutí. Baskické orgány se snaží zaručit přístup k bydlení nejvíce znevýhodněným občanům pomocí nabídek sociálního bydlení v plně a částečně chráněném režimu (chráněného, resp. regulovaného bydlení). Povaha obou kategorií sociálního bydlení je vysvětlena v 16.–19. bodě odůvodnění.

(16) Pozemkový a urbanistický zákon baskické autonomní oblasti (*Ley 2/2006 de Suelo y Urbanismo*, dále jen „zákon č. 2/2006“) ⁽¹²⁾ stanoví, že:

a) 40 % urbanistické obytné výstavby je určeno na chráněné a regulované bydlení, přičemž na každé z nich připadá 20 % (čl. 82 odst. 2 zákona č. 2/2006);

b) v každé oblasti se stavebními pozemky určenými přednostně k obytné výstavbě se vyhradí 55 % území pro chráněné bydlení a 20 % pro regulované bydlení (čl. 80 odst. 3 zákona č. 2/2006).

(17) Úředně chráněné bydlení s regulovaným režimem (regulované bydlení) spadá do kategorie, která se nachází mezi úředně chráněným bydlením a bydlením volně prodáváním na trhu. Ceny regulovaného bydlení omezuje zákon č. 2/2006 na nejvýše 1,7 násobek maximálních cen chráněného bydlení. Maximální ceny chráněného bydlení v biskajské provincii se určují podle nařízení odboru bydlení a sociální péče ⁽¹³⁾ z 1. srpna 2004, jež stanovilo počáteční regulovanou cenu a ta se měla následně každým rokem upravovat v souladu s indexem spotřebitelských cen stanoveným španělským státním statistickým úřadem.

(18) Biskajské zastupitelstvo uvedlo, že v roce 2006, kdy se uzavíraly oznámené smlouvy, platily pro chráněné bydlení následující maximální ceny:

— 1 351,86 EUR/m² v obcích uvedených v příloze I nařízení z 1. srpna 2004,

— 1 307,94 EUR/m² v obcích uvedených v příloze II nařízení z 1. srpna 2004,

— 1 181,54 EUR/m² v ostatních obcích,

— 472,40 EUR/m² za nebytové prostory (garáž/odkládací prostory atd.).

Ceny regulovaného bydlení byly omezeny na maximálně 1,7 násobek výše uvedených cen.

(19) Biskajské zastupitelstvo oznámilo, že když Bizkailur uzavíral se společností Habidite oznámené smlouvy, postupovalo se v souladu se zákonem č. 7/1985 ze dne 2. dubna 1985 o územní samosprávě (*Ley 7/1985, de 2 de abril de 1985, reguladora de las Bases del Régimen Local*, dále jen „zákon č. 7/1985“) ⁽¹⁴⁾, který ukládá obcím pravomoc řídit místní záležitosti včetně sociálního bydlení (článek 25). Na základě čl. 109 odst. 2 královského dekretu 1372/1986 a článku 79 zákona č. 7/1985 (konsolidovaného znění) převedly obce na Bizkailur za úplatu, nebo bez úplaty aktiva potřebná pro splnění cílů v oblasti sociálního bydlení. V době uzavření oznámených smluv (15. prosince 2006) byly tyto cíle definovány v plánu, který přijalo zastupitelstvo v roce 2004 pro nabídku sociálního bydlení v Biskajsku na roky 2004–2007: v akčním plánu v oblasti bydlení na období 2004–2007 (dále jen „akční plán“). Podle biskajského zastupitelstva se v akčním plánu počítalo s tím, že Bizkailur vybuduje v období 2004–2007 celkem 3 000 bytů v chráněném režimu.

Oznámené smlouvy

(20) V první smlouvě, která se v rozhodnutí o zahájení řízení označuje jako „1. opatření“ a o které se bude dále mluvit jako o „smlouvě o pozemcích“, se zastupitelstvo a Bizkailur zavázaly, že do 24 měsíců od podpisu smlouvy Bizkailur nakoupí v průmyslové oblasti Montealegre v obci Alonsotegi plochu o rozloze 101 430 m² a upraví ji pro průmyslové využití (81 600 m² pro továrnu, 5 300 m² pro kanceláře a 14 300 m² pro jiné průmyslové využití) (část druhá, čl. 1 bod ii) smlouvy). Bizkailur měl upravené pozemky do 12 měsíců od podpisu smlouvy převést do vlastnictví společnosti Habidite (část druhá, čl. 1 bod iii) smlouvy), přičemž tyto pozemky měly být „zproštěny veškerých břemen, nákladů nebo

⁽¹²⁾ Úřední věstník BOPV 2006/138, s. 15396.

⁽¹³⁾ Mapa regionálních podpor.

⁽¹⁴⁾ Úřední věstník BOE 80, 3.4.1985, s. 8945.

poplatků“ a převedeny měly být za částku rovnající se „reálné částce, kterou Bizkailur zaplatí za jejich nabytí“ (část druhá, čl. 1 bod vi) smlouvy). Společnost Habidite měla tuto částku zaplatit ve čtyřech splátkách ve výši odpovídající 25 %, a to na konci čtvrtého, pátého, šestého a sedmého roku od převodu vlastnictví.

(21) Podle druhé smlouvy, která se v rozhodnutí o zahájení řízení označuje jako „2. opatření“ a o které se dále mluví jako o „smlouvě o bytech“, mělo zastupitelstvo přímo, nebo prostřednictvím podniku Bizkailur odkoupit od společnosti Habidite celkem 1 500 bytů, z nichž 750 mělo mít plochu menší než 75 m². Zastupitelstvo nebo Bizkailur měl od května 2007 do konce června 2010 objednat 1 500 bytů tak, aby mohlo být celkem 1 500 bytů odevzdáno v květnu 2011.

(22) Nasmlouvané byty měly být postaveny na pozemcích, které měl společnosti Habidite poskytnout Bizkailur, a měly se následně prodávat jako regulované bydlení, a to buď přímo biskajským zastupitelstvem či podnikem Bizkailur, nebo samotnou společností Habidite, přičemž měla být dodržena ustanovení o maximálních cenách (viz 14.–19. bod odůvodnění). Pokud by prodejcem nasmlouvaných bytů bylo biskajské zastupitelstvo či Bizkailur, společnost Habidite by nenabyla vlastnictví pozemků, na nichž by byly byty postaveny. V těchto případech by se úkol společnosti Habidite omezil výhradně na stavbu bytů.

(23) Smlouva také ve výjimečných případech dovolovala, aby společnost Habidite nebo skupina Afer u některých bytů předpokládaných ve smlouvě zajišťovala propagaci (článek A písm. f) smlouvy o bytech). V těchto výjimečných případech by společnost Habidite nebo skupina Afer dříve nabyla vlastnictví pozemků, které by byly pro stavbu těchto bytů zapotřebí, následně by zrealizovala výstavbu a nakonec by se postarala o prodej bytů jako regulovaného bydlení. Společnost Habidite nebo skupina Afer by si v takových případech ponechala pouze částku stanovenou za byty (jak je uvedeno v 24. bodě odůvodnění), zatímco část ceny, jež odpovídá částce za pozemek, by plynula biskajskému zastupitelstvu nebo Bizkailuru.

(24) Podle článku A písm. e) smlouvy o bytech by společnost Habidite získala za 1 500 bytů následující částku:

a) u bytů o užitné ploše větší než 75 m²: 83 % částky účtované Bizkailurem a k tomu 100 % částky získané za nebytové prostory (garáže, odkládací prostory);

b) u bytů o užitné ploše menší než 75 m²: 83,30 % částky účtované Bizkailurem a k tomu 100 % částky získané za nebytové prostory (garáže, odkládací prostory).

(25) Podniku Bizkailur by tak z částky získané za byty zůstalo zbývajících 17 %, resp. 16,70 % (s výjimkou nebytových prostor: garáží, odkládacích prostor atd., jejichž celková prodejní cena by náležela společnosti Habidite).

(26) Podle hypotézy biskajského zastupitelstva by společnost Habidite v roce 2006 získala za jeden byt o ploše 75 m² prodaný jako regulované bydlení: 143 060,58 EUR (83 % z částky 75 m² × 1,351 EUR × 1,7) plus 28 107,60 EUR za nebytové prostory (100 % z částky 35 m² × 472,40 EUR) z celkové částky 200 459,50 EUR, za jakou by dané regulované bydlení prodal Bizkailur.

(27) Podle článku A písm. g) smlouvy o bytech by biskajské zastupitelstvo nebo Bizkailur mohly část z 1 500 bytů nasmlouvaných se společností Habidite výjimečně prodat za tržní cenu, přičemž v tomto případě by společnost Habidite z prodejní ceny získala stejný procentní podíl, který je stanoven v článku A písm. e) a výše uveden v 24. bodě odůvodnění.

(28) Před uzavřením smlouvy o bytech se společností Habidite nevypsalo biskajské zastupitelstvo nabídkové řízení.

Zrušení projektu Habidite

(29) Od projektu Habidite se nakonec *de facto* upustilo. Biskajské zastupitelstvo skutečnost vysvětluje především tím, že Bizkailuru by při nabývání pozemků pro výstavbu továrny Habidite a při jejich úpravě pro průmyslové využití ve výsledku vznikly vyšší náklady, než se původně předpokládalo.

(30) Biskajské zastupitelstvo Komisi sdělilo⁽¹⁵⁾, že od května 2007 do dubna 2008 nakoupil Bizkailur pro tento projekt pozemky o rozloze 205 487,73 m² za celkových 4,7 milionu EUR. Pro projekt bylo podle biskajského zastupitelstva zapotřebí získat dalších 95 000 m², jež by si vyžádaly další částku v přibližné výši 2,6 milionu EUR. Co se týče nákladů na úpravu pozemků pro průmyslové využití, ty se v březnu 2009 odhadovaly na 28,5 milionu EUR.

⁽¹⁵⁾ Informace předložené biskajským zastupitelstvem dne 23. září 2009 před zahájením formálního vyšetřovacího řízení.

- (31) Pozemky, které již Bizkailur pro projekt získal, nebyly převedeny do vlastnictví společnosti Habidite.

III. ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (32) V rozhodnutí o zahájení řízení ze dne 2. prosince 2009⁽¹⁶⁾ Komise vyjádřila domněnku, že smlouva o pozemcích a smlouva o bytech by podle všeho mohly obsahovat státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Tato podpora se jí navíc nezdála být slučitelná se Smlouvou podle žádného z pravidel pro státní podporu.

Existence podpory

- (33) Pokud jde o smlouvu o pozemcích, Komise dospěla k předběžnému závěru, že stanovené podmínky, za jakých má příjemce vrátit částku zaplacenou za nákup a úpravu pozemků, se podobají poskytnutí bezúročného úvěru, což pro společnost Habidite představuje výhodu, již by jinak nemohla na trhu získat.

- (34) Co se týče smlouvy o bytech, Komise v rozhodnutí o zahájení řízení poukázala na to, že částka, kterou by Bizkailur za 1 500 bytů zaplatil, by zřejmě neodpovídala situaci na trhu, jelikož příjemce ve svém vlastním podnikatelském plánu vypočetl, že zatímco od Bizkailuru by získal průměrnou cenu 2 012,19 EUR/m², na trhu by získal průměrnou cenu v odhadované výši 1 762,60 EUR/m².

- (35) Komise rovněž poukázala na řadu skutečností, jež ve světle rozsudku Soudu prvního stupně ve věci P&O Ferries⁽¹⁷⁾ nasvědčují existenci výhody ve prospěch společnosti Habidite: a) smlouva o bytech nebyla uzavřena v rámci nabídkového řízení; b) biskajské zastupitelstvo a Bizkailur nezdůvodnily ani nedoložily potřebu nabídnout sociální bydlení a c) smlouva o bytech připouští, že část z 1 500 bytů získaných od společnosti Habidite by se mohla prodat na trhu. Komise kromě toho uvedla, že odkup významné části produkce od nové továrny v prvních letech jejího provozu snižuje rizika, která jsou obvykle spojena s novým investičním projektem. Co se týče kritéria využití státních prostředků a přičitatelnosti státu, k možnému zahrnutí podpory do obou smluv Komise v rozhodnutí o zahájení řízení uvedla, že Bizkailur je podnikem ve stoprocentním vlastnictví veřejných orgánů, že je jimi kontrolován a že plní úkoly, kterými jej pověřil stát. Pokud jde o selektivnost, Komise podotkla, že ze smlouvy jasné a výhradně profitují společnost Habidite a skupina Afer. Co se týče narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu, rozhodnutí

zdůrazňuje, že společnost Habidite působí v odvětví stavebnictví, kde probíhá velmi intenzivní hospodářská soutěž, a že podpora jednoho podniku by mohla poškodit podniky z jiných členských států.

Slučitelnost

- (36) V rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise pochybnosti o tom, zda je podpora potenciálně obsažená v oznámených smlouvách slučitelná se Smlouvou ve smyslu kritérií pro slučitelnost stanovených v pokynech k regionální podpoře na období 2007 – 2013⁽¹⁸⁾, v nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem⁽¹⁹⁾, a v dočasném rámci Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize⁽²⁰⁾.

IV. PŘIPOMÍNKY ŠPANĚLSKÝCH ORGÁNŮ

- (37) Španělské orgány se k rozhodnutí o zahájení řízení nevyjádřily (viz 3. bod odůvodnění), poskytly však dodatečné informace, o které je Komise po jeho vydání požádala, a odpověděly i na některé argumenty společnosti Habidite. Jejich odpovědi a dodatečné informace jsou shrnuty v 48.–54. bodě odůvodnění.

V. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

- (38) V 3. a 6. bodě odůvodnění je uvedeno, že k rozhodnutí o zahájení řízení předložila dne 9. dubna 2010 své připomínky společnost Habidite, která dne 27. července 2010, 6. dubna 2011 a 7. července 2011 Komisi zaslala další vyjádření a dodatečné informace. V těchto podáních společnost Habidite sdělila určité skutkové okolnosti, jež nebyly Komisi v době přijetí rozhodnutí známy, a uvedla v nich také argumenty, proč existenci podpory v oznámených smlouvách odmítá. Argumenty a dodatečné skutkové okolnosti předložené společností Habidite jsou shrnuty v 39.–47. bodě odůvodnění.

Skutkové okolnosti

- (39) Za prvé, společnost Habidite Komisi sdělila, že ve stejný den jako smlouva o pozemcích a smlouva o bytech (15. prosince 2006) byla uzavřena ještě třetí smlouva. V této třetí smlouvě (dále jen „smlouva o podpoře na školení“) se biskajské zastupitelstvo zavazovalo, že společnost Habidite nabídne podporu na školení pro 1 100 nových zaměstnanců továrny Habidite. Zatímco biskajské zastupitelstvo se konkrétně zavazovalo, že

⁽¹⁶⁾ Viz poznámka pod čarou č. 2.

⁽¹⁷⁾ Viz spojené věci P & O European Ferries (Vizcaya) a Diputación Foral de Vizcaya v. Komise, T-116/01 a T-118/01, Recueil 2003, s. II-2957.

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. C 54, 4.3.2006, s. 13.

⁽¹⁹⁾ Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽²⁰⁾ Úř. věst. C 83, 7.4.2009, s. 1 (konsolidované znění).

uhradí náklady na školení pro 1 100 pracovníků, společnost Habidite přislíbila zachovat všech 1 100 nových pracovních míst po dobu nejméně pěti let. Od smlouvy o podpoře na školení se kvůli neúspěchu projektu Habidite (viz 29–31. bod odůvodnění) rovněž *de facto* upustilo.

- (40) Za druhé, společnost Habidite poskytla Komisi dokumentaci, jež nasvědčovala tomu, že z rozhodnutí baskické autonomní vlády ze dne 30. prosince 2008 byla na projekt Habidite v rámci režimu regionální podpory XR 175/2007, na který se vztahuje bloková výjimka, udělena regionální podpora v celkové výši 6 milionů EUR ⁽²¹⁾.
- (41) Za třetí, společnost Habidite informovala Komisi, že po upuštění od projektu Habidite byla dopisy ze dne 6. února a 17. září 2009 podána správní žaloba na biskajské zastupitelstvo a podnik Bizkailur pro nedodržení povinností vyplývajících ze tří uvedených smluv. Společnost Habidite rovněž uvedla svůj záměr pokračovat v uplatňování svého nároku u příslušných španělských soudů.

Existence podpory a slučitelnost

- (42) Společnost Habidite tvrdí, že smlouva o pozemcích a smlouva o bytech nesplňují kumulativní kritéria, na jejichž základě by bylo možno se domnívat, že jsou spojeny se státní podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (43) Pokud jde o prvky pojmu „státní podpora“ jiné než zvýhodnění, společnost Habidite uvedla následující argumenty, jež platí pro obě oznámené smlouvy:

- a) žádná ze smluv neznamená převod státních prostředků – smlouvy se týkají transakcí prováděných za tržních podmínek, a nejsou tudíž spojeny se ztrátou veřejných prostředků (podle rozsudku Soudního dvora ve věci *PreussenElektra* ⁽²²⁾);
- b) skutečnost, že smlouva o bytech byla uzavřena bez předchozího nabídkového řízení, neznamená, že je splněno kritérium selektivnosti. Podle královského legislativního dekretu č. 781/1986 ze dne 18. dubna 1986, kterým se schvaluje přepracované znění platných právních ustanovení v oblasti územní samosprávy (*Real Decreto Legislativo n° 781/1986, de 18 de abril de 1986, por el que se aprueba el texto refundido de las disposiciones legales vigentes en materia de Régimen Local*) ⁽²³⁾, a podle článku 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ⁽²⁴⁾ lze

tyto smlouvy uzavřít i přímo, tj. bez nabídkového řízení, pokud je takový postup oprávněn technickou povahou projektu nebo ochranou výlučných práv;

- c) povaha prefabrikovaných modulů Habidite, která je z hlediska vlastností produktu a z hlediska technologie sestavování ojedinělá, vylučuje možnost narušení hospodářské soutěže nebo ovlivnění obchodu mezi členskými státy. Španělský úřad pro ochranu hospodářské soutěže definoval ve věcech N-09084 *Ristretto Group/Williams Scottsman* a N-04059 *TDR Capital/Agelco* relevantní trhy jako „výrobu, prodej a pronájem modulových staveb“. Podle této definice ojedinělost modulů Habidite znamená, že společnost Habidite nemá přímé konkurenty, kteří by mohli být dvěma předmětnými smlouvami poškozeni. V rozhodnutí Komise ve věci M2473 *Finnforest/Moelven Industrier* ⁽²⁵⁾ je pak navíc uvedeno, že trh s modulovými stavbami je místní či regionální, jelikož hospodářská soutěž na velké vzdálenosti je kvůli nákladům na dopravu nereálná. V každém případě ceny společnosti Habidite byly vzhledem k technologickým vlastnostem produktu velmi konkurenční.

- (44) Společnost Habidite předložila rovněž konkrétní podrobné argumenty, jimiž odmítá, že by jí některá ze dvou oznámených smluv poskytovala výhodu.

- (45) Co se týče smlouvy o bytech, společnost Habidite v zásadě tvrdí, že by nemohla žádnou výhodu získat, protože stanovené prodejní ceny nepřevyšovaly ceny na trhu, ale ve skutečnosti byly nižší:

- a) ceny, které by společnost Habidite podle smlouvy získala za byty, by byly ze své podstaty nižší než ceny na trhu – Bizkailur by totiž byty prodával za regulované ceny, které jsou nižší než ceny tržní a jsou pro regulované bydlení stanoveny zákonem (viz 14.–19. bod odůvodnění);

- b) průměrná cena ve výši 2 010,19 EUR/ m², kterou by Bizkailur získal za byty postavené společností Habidite, byla srovnatelná s průměrnými cenami, které Bizkailur v dané době platil podle podobných smluv o výstavbě chráněného a regulovaného bydlení. Podle společnosti Habidite například Bizkailur v roce 2007 zaplatil za výstavbu sociálního bydlení v obcích Lemoiz 2 277 EUR/m², Zierbana 1 964 EUR/m² a Areatza 2 021 EUR/m². Průměrná cena bytů o ploše 84 m² prodávaných v režimu chráněného regulovaného bydlení ve čtyřech obcích biskajské provincie odpovídala v roce 2007 částce 1 808,69 EUR/m² ⁽²⁶⁾;

⁽²¹⁾ Zveřejnění v úředním věstníku BOPV 194, 8.10.2007.

⁽²²⁾ Věc *PreussenElektra*, C-379/98, Recueil 2001, s. I-02099.

⁽²³⁾ Úřední věstník BOE 96, 22.4.1986.

⁽²⁴⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽²⁵⁾ Úř. věst. C 239, 25.3.2001, s. 9.

⁽²⁶⁾ Viz www.behargintza.net/home2/Bizkaiaimedia/Contenido_Noticia.asp?TNo_Codigo=0&Not-Codigo=1196&Tem_Codigo=7&Texto=plan%foral%20vivienda.

- c) z průměrné ceny ve výši 2 010,19 EUR/m² by společnost Habidite podle smlouvy o bytech (viz 24. a 25. bod odůvodnění) v každém případě získala 83 % (za byty o ploše větší než 75 m²), respektive 83,30 % (za byty o ploše menší než 75 m²). V tomto směru stojí za zmínku, že v rozhodnutí o zahájení řízení bylo chybně uvedeno, že částka 2 010,19 EUR/m² odpovídá ceně, již by podle této smlouvy získala samotná společnost Habidite;
- d) průměrná cena, kterou by Bizkailur získal za byty postavené společností Habidite, by byla výrazně nižší, než jaké jsou ceny podobných bytů, které se v provincii volně prodávají na trhu. Průměrná tržní cena v biskajské provincii se v roce 2007 rovnala částce 2 921,90 EUR/m² ⁽²⁷⁾.
- (46) Co se týče smlouvy o pozemcích, společnost Habidite tvrdí, že nezískala žádnou výhodu, jelikož vyrozuměla, že by musela podniku Bizkailur vrátit nejen reálné náklady vynaložené na nákup a úpravu pozemků, jak je uvedeno ve smlouvě, ale i náklady na financování s tím spojené.
- (47) Společnost Habidite kromě toho nesouhlasí s náklady, jež biskajské zastupitelstvo odhaduje v souvislosti s nákupem a úpravou pozemků. Bizkailur měl podle smlouvy o pozemcích získat pro tento projekt pouze 101 403 m², a nikoli 205 000 m², jak uvádí zastupitelstvo. Chybné jsou i náklady na úpravu 254 785 m² pozemků za účelem průmyslového využití, které podle biskajského zastupitelstva dosahují výše 28,5 milionu EUR. Uvedené náklady podle všeho odpovídají spíše nákladům, jež zastupitelstvo vynaložilo na jiný projekt, a sice na výstavbu úseku Kastrexana – Arbuio – Sodupe silničního koridoru Kadagua. Společnost Habidite rovněž tvrdí, že pozemky získané pro projekt Habidite byly protiprávně využity pro skládkování odpadu, jak ostatně uvádí ve svém rozsudku č. 148/2010 ze dne 1. září 2010 i soud prvního stupně v Barakoldu.
- VI. DODATEČNÉ INFORMACE A ODPOVĚDI, KTERÉ POSKYTLY ŠPANĚLSKÉ ORGÁNY NA PŘÍPOMÍNKY SPOLEČNOSTI HABIDITE**
- (48) Biskajské zastupitelstvo v návaznosti na otázky Komise potvrdilo, že se od projektu Habidite upustilo a že ke splnění smluvních závazků učiněných se společností Habidite ve smlouvě o pozemcích a ve smlouvě o bytech nedošlo.
- (49) Co se týče smlouvy o podpoře na školení (viz 39. bod odůvodnění), biskajské zastupitelstvo zdůrazňuje, že jeho závazek poskytnout podporu na školení pro 1 100 pracovníků továrny Habidite byl podle článku 10 této smlouvy podmíněn dodržáním příslušných právních předpisů, což by tudíž bylo implicitně spojeno i s eventuálním oznámením podpory Komisi nebo s jejím povolením v souladu s pravidly pro státní podporu. Biskajské zastupitelstvo potvrdilo, že uvedená podpora na školení nebyla vyplacena.
- (50) Komisi zajímal vztah mezi oznámenými smlouvami a regionální podporou poskytnutou baskickou vládou v roce 2008 a v této souvislosti vznesla otázku, zda se oba soubory opatření vztahovaly na tentýž investiční projekt. Že by se mohlo jednat o jeden a ten samý projekt baskické zastupitelstvo nevyloučilo, avšak zdůraznilo, že to nemusí nutně znamenat, že by způsobilé investiční náklady, se kterými baskická vláda počítala v roce 2008 pro podporu ve výši 6 milionů EUR, byly týmiž způsobilými náklady na projekt, tak jak byl předložen v roce 2006, kdy byly oznámené smlouvy podepsány. Biskajské zastupitelstvo se v tomto směru odvolává na informace předložené baskickou vládou a společností Habidite.
- (51) Pokud jde o navrácení dlužných prostředků ze strany společnosti Habidite podle smlouvy o pozemcích, a zejména pokud jde o tvrzení společnosti Habidite, že podle jejího chápání zahrnuje tato povinnost navrátit prostředky i navrácení nákladů na financování spojených s nabytím a úpravou pozemků, biskajské zastupitelstvo doslovně cituje text smlouvy o pozemcích, konkrétně pak ustanovení čl. 1 bodu vi): „částka, jež má být navrátna [společností Habidite], se rovná reálné částce, jež společnost Bizkailur S. A. [...] zaplatí za nabytí pozemků uvedených v [...]“.
- (52) Podle informací, jež má biskajské zastupitelstvo k dispozici, se v době uzavření dvou oznámených smluv ani společnost Habidite, ani skupina Afer nepovažovala za podnik v obtížích ve smyslu 9., 10. a 11. bodu pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci.
- (53) Baskická vláda dodala informace o regionální podpoře ve výši 6 milionů EUR poskytnuté společnosti Habidite dne 30. prosince 2008 včetně způsobilých nákladů, jež byly
- ⁽²⁷⁾ Informace sdělena společností Habidite na základě údajů zveřejněných španělským ministerstvem rozvoje a dostupných na internetové adrese: www.fomento.gob.es/BE2/sedal/35101000.XLS.

pro poskytnutí této podpory vzaty v úvahu. Kategorie způsobilých nákladů figurují v níže uvedené tabulce:

Celková investice (v milionech EUR)	90,42
Náklady na výzkum a vývoj	13,71
Způsobilé náklady, z nichž:	76,71
– IT	2,85
– pozemky	5,5
– výstavba	34,76
– technické vybavení	19,14
– stroje	11,94
– ostatní zařízení	0,737
– IT vybavení	0,965
Nadbytečné pozemky a stavby	3,9
Způsobilé náklady celkem	72,8
Poskytnutá podpora	6

- (54) Tato podpora nebyla vyplacena. V souladu s 65. bodem pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013 ⁽²⁸⁾ španělské orgány dne 19. února 2009 předložily Komisi formulář s informacemi o podporách, které byly v rámci povoleného režimu regionální podpory ⁽²⁹⁾ poskytnuty na velké investiční projekty nepodléhající oznamovací povinnosti.

VII. POSOUZENÍ

Opatření, kterými se toto rozhodnutí nezabývá

- (55) Toto rozhodnutí se z důvodů uvedených v 56.–59. bodě odůvodnění nezabývá: a) smlouvou o podpoře na školení uzavřenou mezi biskajským zastupitelstvem a společností Habidite dne 15. prosince 2006 a b) regionální podporou ve výši 6 milionů EUR poskytnutou baskickou vládou skupině Habidite dne 30. prosince 2008.
- (56) Co se týče smlouvy o podpoře na školení, kterou biskajské zastupitelstvo a společnost Habidite uzavřely v tentýž den jako oznámené smlouvy (viz 39. a 49. bod odůvodnění), Komise poukazuje na to, že toto opatření nebylo španělskými orgány oznámeno a nebylo zahrnuto do rozhodnutí o zahájení řízení. Zavedená

praxe říká, že státní podpora je poskytnuta v okamžiku, kdy existuje právně závazný a bezpodmínečný závazek k jejímu vyplacení ⁽³⁰⁾. Článek 10 smlouvy o podpoře na školení (viz 49. bod odůvodnění) podmiňuje závazek vyplatit podporu na školení dodržáním příslušných právních předpisů včetně pravidel Unie pro státní podporu. Z toho vyplývá, že závazek vyplatit podporu na školení, který je v této smlouvě učiněn, nelze v okamžiku uzavření smlouvy považovat za bezpodmínečný. Španělské orgány kromě toho potvrdily, že zmiňovaná podpora na školení nebyla vyplacena, a v každém případě je nepravděpodobné, že by byla vyplacena v budoucnu, jelikož projekt Habidite v Alonsotegi se neuskutečnil.

- (57) Předmětné rozhodnutí se nezabývá ani regionální podporou ve výši 6 milionů EUR poskytnutou baskickou vládou společností Habidite dne 30. prosince 2008 (viz 40. a 50. bod odůvodnění). Je však třeba poukázat na skutečnost, že dvě oznámené smlouvy analyzované v tomto rozhodnutí i regionální podpora poskytnutá v roce 2008 se týkají téhož investičního projektu, a sice vybudování továrny na moduly Habidite v lokalitě Alonsotegi. Ani baskická vláda, ani biskajské zastupitelstvo toto tvrzení zvláště nepochybnily (viz 50. bod odůvodnění).

- (58) Podle 66. bodu pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013 ⁽³¹⁾ mají španělské orgány dohlédnout na dodržení ustanovení o kumulaci podpor, která platí pro regionální podporu poskytnutou v roce 2008.

- (59) Navíc je třeba připomenout, že podle informací předložených biskajským zastupitelstvem (viz 30. bod odůvodnění) začal nákup pozemků potřebných pro investiční projekt v květnu 2007 a další parcely byly za tímto účelem následně nabývány až do dubna 2008. Projekt se tudíž začal provádět již v květnu 2007. V 38. bodě pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013 ⁽³²⁾ se uvádí, že v zájmu zajištění, aby regionální podpora měla pobídkový účinek k investování, lze podporu na základě režimu podpory poskytnout pouze tehdy, jestliže příjemce podal žádost o podporu a odpovědný orgán písemně potvrdil, že projekt ještě před zahájením prací v zásadě vyhověl podmínkám způsobilosti, které jsou v režimu podpory stanoveny.

Použitelné právní předpisy

- (60) Před posouzením existence podpory a její slučitelnosti se Smlouvou musí Komise určit pravidla pro státní podporu použitelná *ratione temporis*.

⁽²⁸⁾ Úř. věst. C 54, 4.3.2006, s. 13.

⁽²⁹⁾ Věc Habidite – Španělsko, MF 12/2009, k datu tohoto rozhodnutí neuzavřená.

⁽³⁰⁾ Viz např. rozhodnutí Komise o státní podpoře C 19/2006, Javor Pivka Lesna Industrija d.d., (Úř. věst. L 29, 2.2.2008, s. 16).

⁽³¹⁾ Viz poznámka pod čarou č. 18.

⁽³²⁾ Viz poznámka pod čarou č. 18.

(61) Smlouva o pozemcích a smlouva o bytech byly uzavřeny dne 15. prosince 2006, ale Komisi byly za účelem přezkoumání oznámeny až v dubnu 2009. Jak je uvedeno v 56. bodě odůvodnění, zavedená praxe⁽³³⁾ říká, že státní podpora je poskytnuta v okamžiku, kdy existuje právně závazný a bezpodmínečný závazek k jejímu vyplacení. V případě dvou oznámených smluv byl tento právně závazný a bezpodmínečný závazek učiněn dne 15. prosince 2006, kdy biskajské zastupitelstvo a Bizkailur smlouvy uzavřely. Jakákoliv podpora obsažená v těchto dvou smlouvách je tudíž protiprávní, neboť byla poskytnuta za porušení oznamovací povinnosti stanovené v čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

(62) Podle judikatury ve věci CELF a SIDE⁽³⁴⁾ nebrání žádné pozdější oznámení či prohlášení týkající se slučitelnosti tomu, aby se podpory poskytnuté za porušení oznamovací povinnosti nebo povinnosti přerušit poskytování podpory považovaly za protiprávní. Podle oznámení Komise o stanovení použitelných pravidel pro posuzování protiprávní státní podpory⁽³⁵⁾ jsou pravidly použitelnými pro protiprávní podporu ta pravidla, jež platila v době jejího poskytnutí, v předmětném případě tedy k 15. prosinci 2006. Tyto zásady jsou potvrzeny i v 63. a 105. bodě pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013⁽³⁶⁾. Při posuzování existence podpory a její slučitelnosti tedy Komise musí vycházet z pravidel pro státní podporu platných k 15. prosinci 2006, kdy byly dvě oznámené smlouvy uzavřeny.

VII.1 Existence podpory

(63) V zájmu zjištění, jestli jsou předmětná opatření spojena se státní podporou, musí Komise posoudit, zda jsou splněny kumulativní podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy. V tomto ustanovení se uvádí, že: „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.“ Tato kumulativní kritéria se přezkoumávají v 64.–107. bodě odůvodnění pro každou ze dvou oznámených smluv.

VII.1.1 1. opatření: smlouva o pozemcích

Využití státních prostředků a přičitatelnost státu

(64) Jedním z kritérií pro zjištění, zda určité opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1

Smlouvy, je využití státních prostředků, a to jak ve formě jejich vyplacení, tak ve formě ztráty příjmů ze strany státu. Podle ustálené judikatury se navíc za státní prostředky považují i prostředky podniků ve veřejném vlastnictví nebo soukromých podniků, nad nimiž mohou vykonávat přímou či nepřímou kontrolu veřejné orgány, neboť tyto prostředky jsou pod veřejnou kontrolou, a tudíž v dispozici příslušných vnitrostátních orgánů⁽³⁷⁾. K tomuto aspektu se Komise vyjadřuje v 65. a 66. bodě odůvodnění.

(65) Za prvé, smlouvu o pozemcích společně uzavřely biskajské zastupitelstvo a Bizkailur. Ve smlouvě lze nalézt několik jasných známek toho, že Bizkailur v jejím rámci vystupuje jako subjekt řízený biskajským zastupitelstvem. Smlouvu o pozemcích podepsal za biskajské zastupitelstvo a Bizkailur předseda biskajského zastupitelstva. V preambuli smlouvy se v bodě 2 stanoví, že biskajské zastupitelstvo coby stoprocentní vlastník společnosti Bizkailur usiluje v rámci cílů své veřejné politiky o podporu nových a inovačních investičních projektů, tvorbu pracovních míst a jednodušší přístup k sociálnímu bydlení pro občany biskajské provincie. Bod 5 preambule pak říká, že smlouva se uzavírá za účelem lepšího dosažení cílů hospodářské a sociální politiky uvedených v preambuli v bodě 2, a to dosažení přímého či zprostředkovaného za pomoci podniků ve veřejném vlastnictví, jako je Bizkailur.

(66) Za druhé, prostředky, které měl Bizkailur používat k plnění svých povinností spočívajících v nabývání a úpravě pozemků za účelem jejich průmyslového využití v podobě vybudování továrny Habidite v Alonsotegi, byly pod kontrolou biskajského zastupitelstva. Bizkailur byl totiž od roku 1999 podnikem ve stoprocentním vlastnictví biskajského zastupitelstva a byl jím kontrolován⁽³⁸⁾. K zjištění toho, zda lze činnosti společnosti Bizkailur v rámci smlouvy o pozemcích přičíst státu, poslouží následující indicie, které se týkají zřízení a struktury podniku a byly stanoveny v judikatuře ve věci Stardust Marine⁽³⁹⁾:

a) cíl činnosti společnosti Bizkailur v rámci smlouvy o pozemcích definovalo biskajské zastupitelstvo;

b) Bizkailur podle smlouvy jednal výslovně jménem biskajského zastupitelstva;

⁽³³⁾ Viz poznámka pod čarou č. 30.

⁽³⁴⁾ Věc CELF a SIDE, C-199/06, Sb. rozh. 2008, s. I-469.

⁽³⁵⁾ Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.

⁽³⁶⁾ Viz poznámka pod čarou č. 18.

⁽³⁷⁾ Viz např. věc Řecko v. Komise, C-278/00, Recueil 2004, s. I-3997, bod 50; věc Francie v. Komise, C-482/99, Recueil 2002, s. I-4397; spojené věci Itálie a SIM 2 Multimedia v. Komise, C-328/99 a C-399/00, Recueil 2003, s. I-4035, bod 33.

⁽³⁸⁾ Viz: http://www.azpiegiturak.bizkaia.net/index.php?option=com_content&task=view&id=20397&Itemid=20492.

⁽³⁹⁾ Věc Francie v. Komise, C-482/99, Recueil 2002, s. I-4397.

c) ze zvláštní povahy činností společnosti Bizkailur, která měla sledovat výhradně cíle veřejné politiky, vyplývá, že tento podnik nebyl normálním hospodářským subjektem, jenž by s ostatními soutěžil za tržních podmínek.

(67) Ve světle indicií uvedených v 65. a 66. bodě odůvodnění dospívá Komise k závěru, že v případě smlouvy o pozemcích je splněno kritérium využití státních prostředků a kritérium přičitatelnosti státu.

Selektivní výhoda

(68) Komise přezkoumala způsoby a podmínky navrácení prostředků zaplacených za pozemky, které měly biskajské zastupitelstvo a Bizkailur poskytnout pro projekt Habidite v Alonsotegi, tak jak jsou tyto způsoby a podmínky definovány v části druhé, čl. 1 bodech vi) a vii) smlouvy o pozemcích (viz také 20. bod odůvodnění), a na základě tohoto přezkoumání vyvodila skutečnosti popsané v 69.–83. bodě odůvodnění.

(69) Podle části druhé, čl. 1 bodu vi) smlouvy o pozemcích se částka, kterou měla společnost Habidite zaplatit Bizkailuru za nabytí a úpravu pozemků pro průmyslové využití, rovnala „reálné částce, již společnost Bizkailur zaplatí [...] za nabytí pozemků [...]“. Společnost Habidite uvedla (viz 46. bod odůvodnění), že tato částka zahrnuje dle jejího mínění i náklady na financování. Takový výklad však nelze přijmout. Zmínka o „reálné částce zaplacené za nabytí pozemků“ je dostatečně jasná na to, aby byl zapotřebí dodatečný výklad: částka zahrnuje pouze cenu, kterou Bizkailur skutečně zaplatí za nabytí pozemků.

(70) Z tohoto důvodu je nutno konstatovat, že tato formulace v první řadě jednoznačně vylučuje reálné náklady, které vzniknou společnosti Bizkailur při úpravě pozemků za účelem průmyslové využití.

(71) Za druhé, způsoby navrácení stanovené v části druhé, čl. 1 bodě vi) smlouvy o pozemcích – tedy čtyřletý odklad a následné navrácení prostředků rozdělené do čtyř ročních splátek po 25 % částky, kterou Bizkailur skutečně zaplatí za nákup pozemků – se v praxi rovnají bezúročnému úvěru. Ustanovení čl. 1 bodu vii) smlouvy o pozemcích nelze vykládat tak, že by byly zahrnuty i náklady na financování odpovídajícího úvěru, tj. úroky, které by společnosti Habidite za podobný úvěr účtoval věřitel na trhu. O tom, zda by soukromý hospodářský subjekt v podobné situaci jako Bizkailur souhlasil s tím, že společnosti Habidite nebude účtovat náklady na

úpravu pozemků, a dále s tím, že částka jím zaplacená za nákup pozemků se mu začne vracet po čtyřletém odkladu a že k navrácení celkové částky dojde ve lhůtě sedmi let od data převodu pozemků do vlastnictví společnosti Habidite, aniž by mu za takové financování plynuly nějaké úroky, lze skutečně pochybovat.

(72) Ve světle závěrů učiněných v 69.–71. bodě odůvodnění nezbyvá než konstatovat, že společnost Habidite získala díky smlouvě o pozemcích výhodu, jež by jí za běžných tržních podmínek nebyla poskytnuta. Předmětná výhoda má dvě složky:

a) nulové úroky z úvěru, který odpovídá celkovým nákladům, jež vzniknou podniku Bizkailur při nabytí pozemků v souladu s citovanou smlouvou, tj. sedmiletého úvěru s odkladem splátek v délce čtyř let a čtyřmi stejně velkými ročními splátkami (ve výši 25 % celkové částky), a

b) náklady, jež vzniknou podniku Bizkailur při úpravě pozemků za účelem průmyslového využití, a to pozemků o minimální celkové rozloze 101 403 m², která je pro tento projekt zapotřebí, jak je uvedeno v čl. 1 bodě ii) smlouvy o pozemcích (tj. minimálně 81 600 m² pro továrnu, 5 300 m² pro kanceláře a nebytové prostory a 14 300 m² pro průmyslové využití).

(73) Co se týče první složky, tedy nulových úroků spojených s navrácením kupní ceny pozemků, tato výhoda se podle propočtů Komise rovná čistému grantovému ekvivalentu ve výši 13,21 % ceny, kterou Bizkailur zaplatil za nabytí pozemků. Tento čistý grantový ekvivalent byl vypočten podle postupu uvedeného v 74.–77. bodě odůvodnění.

(74) Na základě referenční sazby ve výši 4,36 % platné ve Španělsku v prosinci 2006, jak je uvedena v oznámení Komise o referenčních sazbách⁽⁴⁰⁾, byla nejprve určena úroková sazba použitelná na podobný úvěr.

(75) Na základě oznámení Komise o způsobu stanovování referenčních a diskontních sazeb z roku 1997⁽⁴¹⁾ (dále jen „oznámení Komise z roku 1997“), jež platilo v době uzavření smlouvy o pozemcích, nebylo nutné k této referenční sazbě připočítávat přírůstek, aby se zohlednil profil úvěrového rizika společnosti Habidite. Podle oznámení Komise z roku 1997 se předpokládalo, že referenční sazby odrážejí průměrnou výši úrokových sazeb platných v jednotlivých členských státech pro střednědobé a dlouhodobé úvěry (od pěti do deseti let) s obvyklými zárukami. Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 konkrétně

⁽⁴⁰⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html.

⁽⁴¹⁾ Úř. věst. C 273, 9.9.1997, s. 3.

tuto obecnou zásadu nezměnilo ⁽⁴²⁾. Jelikož schází přímé informace o tom, jaký měla společnost Habidite nebo skupina Afer v daném okamžiku úvěrový rating, lze podle názoru Komise předpokládat, že společnost Habidite byla v danou chvíli běžným podnikem s běžným zajištěním. Ostatně jak biskajské zastupitelstvo, tak společnost Habidite se shodovaly v názoru, že společnost Habidite ani skupina Afer nebyla v oné době podnikem v obtížích ve smyslu 9., 10. a 11. bodu pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci (viz 52. bod odůvodnění).

- (76) Hrubý grantový ekvivalent podpory obsažené ve smlouvě o navrácení prostředků byl následně upraven tak, aby se zohlednila daň z příjmu právnických osob, kterou měl příjemce zaplatit a která ve Španělsku v dané době odpovídala 35 %.
- (77) Na základě skutečností uvedených v 74.–76. bodě odůvodnění se v následující tabulce uvádí čistý grantový ekvivalent tohoto zvýhodněného úvěru:

Výše úvěru	100 %
Doba trvání úvěru	7 let
Odklad splátek	4 roky
Referenční sazba	4,36 %
Marže/přirážka	
Použitelná úroková sazba celkem	4,36 %
Hrubý grantový ekvivalent podpory	20,33 %
Daň z příjmu právnických osob	35 %
Čistý grantový ekvivalent (po zdanění)	13,21 %

- (78) Komise kromě toho podotýká, že reálná částka za nabytí pozemků pro tento projekt, tedy základ, na který se má

za účelem zjištění výše podpory čistý grantový ekvivalent použít, je předmětem neshod mezi stranami. V 30. bodě odůvodnění jsme uvedli, že podle biskajského zastupitelstva Bizkailur do září 2009 zaplatil 4,7 milionu EUR za koupi 205 000 m² pozemků a dalších odhadem 2,6 milionu EUR by bylo zapotřebí na koupi zbývajících 95 000 m², jež projekt vyžaduje. Společnost Habidite ale na druhé straně tvrdí, že Bizkailur pro tento projekt tak velkou plochu kupovat nemusel, protože ve smlouvě o pozemcích byla stanovena pouze plocha o celkem 101 403 m² (viz 47. bod odůvodnění).

- (79) Pokud jde o tuto neshodu, Komise konstatuje, že podle formulace čl. 1 bodu ii) smlouvy o pozemcích měla celková plocha určená pro projekt zaujímat „minimálně“ 101 403 m². Na základě informací, které jí v průběhu formálního vyšetřovacího řízení strany poskytly, se však Komise v tomto směru nemůže dobrat správného názoru. Jelikož však podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích nebyla vyplacena, a není nutné nařídít její vrácení, otázka přesné ceny, již měla společnost Habidite zaplatit za nabytí pozemků, může zůstat otevřena. Pro účely tohoto rozhodnutí postačí definovat složku podpory, která z podmínek pro navrácení stanovených ve smlouvě o pozemcích vyplývá.

- (80) Tato složka podpory se tudíž definuje jako 13,21 % nákladů, které mají být vráceny podniku Bizkailur za nákup pozemků potřebných pro projekt Habidite podle části druhé, čl. 1 bodu ii) smlouvy o pozemcích. Částka určená tímto způsobem odpovídá úrokům, jež si neúčtuje podnik Bizkailur, ale účtoval by si je hospodářský subjekt na trhu za sedmiletý úvěr s odkladem splátek v délce čtyř let a se čtyřmi stejně velkými ročními splátkami (ve výši 25 % celkové částky). Základem pro výpočet této složky podpory je reálná částka, již měl Bizkailur zaplatit za nabývání pozemků stanovených v části druhé, čl. 1 bodě ii) smlouvy o pozemcích.

- (81) Podobně je třeba uvažovat u druhé složky podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích, tj. u nákladů na úpravu pozemků za účelem průmyslového využití. Jedná se o náklady, které se podniku Bizkailur neměly vracet (viz 69. a 70. bod odůvodnění). Ani v tomto případě se strany neshodnou na částkách. Podle biskajského zastupitelstva se v březnu 2009 tyto náklady odhadovaly na 28,5 milionu EUR (viz 30. bod odůvodnění). Společnost Habidite se nicméně domnívá, že tento odhad je zveličený (viz 47. bod odůvodnění), a to částečně proto, že Bizkailur koupil větší plochu, než jaká byla pro tento projekt podle smlouvy o pozemcích potřeba, a částečně proto, že část pozemků pro projekt již zakoupených Bizkailur využil pro jiné účely, např. pro skládkování odpadu.

⁽⁴²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1). Metoda pro výpočet referenčních a diskontních sazeb byla změněna až v roce 2008, kdy byly zavedeny přirážky/marže, jež se mají připočítávat k referenční sazbě za účelem zohlednění rizikového profilu příjemce a úrovně zajištění – viz sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6).

- (82) I v tomto případě platí, že jelikož podpora nebyla vyplacena, a nemusí být získána zpět, pro účely tohoto rozhodnutí postačí tuto složku podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích definovat: tato složka spočívá v celkových nákladech, které by Bizkailur vynaložil na úpravu potřebných pozemků za účelem průmyslového využití, jak je stanoveno v části druhé, čl. 1 bodě iii) smlouvy o pozemcích; jedná se o náklady, které v souladu s formulací části druhé, čl. 1 bodu iii) uvedené smlouvy společnost Habidite nemá podniku Bizkailur vracet.
- (83) Komise rovněž dospívá k závěru, že výhodu popsanou v 68.–77. bodě odůvodnění, jež sestává ze dvou složek popsaných v 80. a 82. bodě odůvodnění, je třeba považovat za selektivní, neboť byla na základě smlouvy o pozemcích poskytnuta konkrétnímu příjemci – společnosti Habidite a skupině Afer, k níž náleží.

Narušení hospodářské soutěže

- (84) Jak se uvádí v 43. bodě odůvodnění, společnost Habidite tvrdí, že oznámené smlouvy nenarušují hospodářskou soutěž, protože: a) relevantní trh se omezuje na „výrobu, prodej a pronájem modulových staveb“ a b) vzhledem k ojedinělým vlastnostem prefabrikovaných modulů Habidite nemá podnik konkurenty.
- (85) Komise nemůže argumenty společnosti Habidite přijmout. I kdyby bylo možné prefabrikované moduly Habidite považovat pro jejich vlastnosti za ojedinělý výrobek, v předmětném případě je třeba relevantní výrobní trh vymezit v širším pojetí jako stavební trh a prodej bytů obecně, k nimž patří jak byty prodávané na volném trhu, tak byty prodávané na trhu regulovaném (sociální bydlení).
- (86) Jak uvádí sama společnost Habidite, ceny bytů, jež by se prodávaly Bizkailuru, je možné srovnat s cenami bytů prodávaných na volném trhu nebo s cenami bytů nakonec prodávaných v chráněném či částečně chráněném režimu. Skutečnost, že Bizkailur za účelem prodeje bydlení v částečně chráněném režimu uzavřel smlouvy o výstavbě i s jinými výrobci než se společností Habidite, je důkazem toho, že v předmětné době působily na trhu i jiné stavební firmy a tyto stavební firmy ve skutečnosti se společností Habidite o dodávky bytů pro Bizkailur, který je hodlal prodávat jako chráněné či částečně chráněné bydlení, soutěžily.
- (87) V podnikatelském plánu předloženém baskické vládě na podporu své žádosti o regionální podporu v roce 2008 (datovaném v listopadu 2008, s. 10–12) kromě toho

sama společnost Habidite uvádí, že na četných regionálních trzích ve Španělsku, kde se snaží prodávat své produkty, soutěžila s tradičními stavebními firmami (jednalo se zejména o trhy jako Baskicko, Navarra, Kantábrie, La Rioja, Madrid a Katalánsko, ale v menší míře také o trhy v jiných španělských autonomních oblastech). Společnost Habidite odhadovala, že její celkový podíl na španělském trhu (na volném trhu a trhu se sociálním bydlením) by se zvýšil z 0,4 % v roce 2011 na 1 % v období 2012–2016. Pro rok 2011 například počítala, že na celém španělském trhu by se prodalo celkem asi 320 000 bytů, přičemž společnost Habidite by se na tomto čísle v roce 2011 podílela 1 403 byty, tj. její tržní podíl by dosahoval výše 0,4 %. Co se týče konkrétně trhu v Baskicku, společnost Habidite počítala s tržním podílem ve výši 0,5 % pro rok 2011 a ve výši až 2,8 % od roku 2014 za předpokladu, že v tomto regionu by celková poptávka po bydlení v období 2011–2016 odpovídala 8 000 bytů ročně.

- (88) Podle ustálené judikatury je třeba mít za to, že podpora narušuje hospodářskou soutěž, pokud posiluje finanční postavení a zvyšuje možnosti přijímajícího podniku ve srovnání s jeho konkurenty, kterým se podpory nedostává⁽⁴³⁾. Ve světle této zásady a vzhledem k výše uvedeným úvahám nezbyvá než učinit závěr, že podpora poskytnutá prostřednictvím smlouvy o pozemcích společnosti Habidite a skupině Afer by měla rušivé účinky na hospodářskou soutěž, jelikož by společnosti Habidite umožnila snížit investiční náklady, jež běžně vznikají samotnému podniku, a umožnila by jí tak získat konkurenční výhodu vůči reálným a potenciálním konkurentům.

Vliv na obchod v rámci EU

- (89) Podobně jako je uvedeno v 84.–87. bodě odůvodnění, přijmout nelze ani argument společnosti Habidite, že relevantní zeměpisný trh je zejména v případě prefabrikovaných obytných staveb pouze místní či regionální, a to z důvodu nákladů spojených s dopravou prefabrikovaných dílů. Vzhledem k zeměpisné blízkosti Baskicka k jiným členským státům a vzhledem k jeho přímořskému umístění je pravděpodobné, že dodatečné náklady na dopravu již nebyly z hlediska odstranění možných soutěžitelů společnosti Habidite v této autonomní oblasti rozhodující. Právě naopak – je možné, že při soutěži o výstavbu bydlení v blízkých členských státech nebyly náklady na dopravu pro společnost Habidite překážkou.
- (90) V duchu judikatury dříve citované v 88. bodě odůvodnění platí, že když státní podpora posiluje z hlediska obchodu v rámci Unie postavení jednoho podniku vůči

⁽⁴³⁾ Viz např. věc Philip Morris Holland v. Komise, C-730/79, Recueil 1980, s. 2671, bod 11, a věc Francie v. Komise, C-259/85, Recueil 1987, s. 4393, bod 24.

jiným soutěžitelům, je třeba mít za to, že tito jiní soutěžitelé jsou podporou poškozeni. Podpora může být taková, že bude mít vliv na obchod v Unii, dokonce i kdyby samotný přijímající podnik nepůsobil přeshraničně⁽⁴⁴⁾.

- (91) Na základě skutečností uvedených v 89. a 90. bodě odůvodnění dochází Komise k závěru, že podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích by pravděpodobně ovlivňovala obchod mezi členskými státy.

VII.1.2 2. opatření: smlouva o bytech

- (92) Úvahy v bodech odůvodnění 64–67, 84–88 a 89–90 týkající se kritérií stanovených v definici státní podpory, tj. úvahy o využití státních prostředků, o přičitatelnosti státu, o narušení hospodářské soutěže a o vlivu na obchod v rámci Unie, platí *mutatis mutandis* i pro smlouvu o bytech. V 93.–96. bodě odůvodnění se tudíž budeme zabývat pouze kritériem selektivního zvýhodnění.

Selektivní výhoda

- (93) Jak bylo uvedeno v 45. bodě odůvodnění, společnost Habidite tvrdí, že jí smlouva o bytech neposkytla žádnou výhodu, a to v zásadě proto, že ceny, které měl platit Bizkailur za 1 500 bytů, jež měla společnost Habidite podle uvedené smlouvy postavit, se ve skutečnosti nacházely pod úrovní cen na trhu.
- (94) Za prvé, společnost Habidite konkrétně trvá na tom, že zmíněných 1 500 bytů, jež měla podle smlouvy dodat, by Bizkailur prodával jako regulované bydlení za maximální cenu, kterou platné regionální předpisy omezují na 1,7 ceny stanovené nařízením baskické vlády ze dne 1. srpna 2004 a následně upravené v souladu s indexem spotřebitelských cen stanoveným španělským státním statistickým úřadem (viz 17. a 18. bod odůvodnění). Průměrná cena, kterou by tudíž Bizkailur za zmíněných 1 500 bytů získal, by byla 2 010,19 EUR/m², tedy méně, než jaká byla průměrná cena bytů volně prodávaných na trhu v biskajské provincii v roce 2007 (2 921,90 EUR/m²). Společnost Habidite by kromě toho z této částky 2 010,19 EUR/m², kterou by za prodej bytů v částečně chráněném režimu získal samotný Bizkailur, obdržela jen 83 %, respektive 83,30 % v případě 750 bytů o ploše menší než 75 m².
- (95) Za druhé, společnost Habidite tvrdí, že cena, kterou by podle smlouvy obdržela od Bizkailuru za zmíněných

1 500 bytů, je srovnatelná s cenami, jež obdržely i jiné stavební firmy, s nimiž Bizkailur v dané době uzavřel podobné smlouvy (příklady viz 45. bod odůvodnění).

- (96) A konečně společnost Habidite také uvádí, že podle legislativního dekretu č. 781/1986 a článku 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby se mohou tyto smlouvy uzavřít i přímo, tj. bez nabídkového řízení, pokud je takový postup oprávněn technickou povahou projektu nebo ochranou výlučných práv⁽⁴⁵⁾.
- (97) Po posouzení informací a argumentů předložených společností Habidite dospěla Komise k závěru vysvětleným v 98.–107. bodě odůvodnění.
- (98) Komise by v první řadě ráda poukázala na skutečnost, že informace o průměrných cenách, jež obdržely jiné stavební firmy, s nimiž Bizkailur uzavřel obdobné smlouvy, vychází výhradně z údajů zveřejněných v tisku. Komise v tomto směru neobdržela od biskajského zastupitelstva žádné přímé informace, například ve formě kopií podobných smluv, jež Bizkailur uzavřel s jinými stavebními firmami. Odhady cen poskytnuté jak společností Habidite, tak biskajským zastupitelstvem se však v každém případě týkají let 2006 a 2007, zatímco v článku A, písm. c) smlouvy o bytech a v podnikatelském plánu společnosti Habidite (zveřejněném v roce 2009) se uvádí, že předmětných 1 500 bytů mělo být Bizkailuru dodáno v průběhu let 2009–2011.
- (99) I kdyby se přijalo, že ceny, které měla společnost Habidite od Bizkailuru podle smlouvy získat za předmětných 1 500 bytů, byly srovnatelné s cenami, jež od Bizkailuru obdržely na základě podobných smluv jiné stavební firmy, a že byly v každém případě nižší než ceny pozorované u těchto bytů na volném trhu, tento argument Komisi nepostačuje k tomu, aby mohla vyvodit závěr, že společnost Habidite neplynula z této smlouvy žádná výhoda. Jak jsme poukázali i v rozhodnutí o zahájení řízení⁽⁴⁶⁾, výhoda, kterou společnost Habidite díky této smlouvě získala, spočívá v zásadě v tom, že smlouva společností zaručovala prodej významné části její počáteční produkce, čímž výrazně snižovala rizika spojená s novým investičním projektem, jež se v případě zavádění nového produktu (jako jsou „moduly Habidite“) z podstaty ještě zvyšují.

⁽⁴⁴⁾ Viz např. věc Francie v. Komise, C-102/87, Recueil 1988, s. 4067, a věc Itálie v. Komise, C-310/99, Recueil 2002, s. I-2289, bod 85.

⁽⁴⁵⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽⁴⁶⁾ Viz rozhodnutí o zahájení řízení, 32. bod odůvodnění.

- (100) Je známo, že ve španělském stavebnictví v danou dobu probíhala (a stále probíhá) intenzivní hospodářská soutěž. Fakt, že Bizkailur si u společnosti Habidite objednal 1 500 bytů, musí z tohoto pohledu znamenat pro společnost Habidite nijak nezanedbatelnou výhodu vůči jejím konkurentům, a to i kdybychom brali v úvahu pouze poptávku po stavbě bytů určených k prodeji v regulovaném či chráněném režimu.
- (101) Skutečnost, že podle biskajského zastupitelstva se v akčním plánu (viz 19. bod odůvodnění) počítalo s tím, že během období 2004–2007 by Bizkailur nabídl do prodeje v chráněném režimu celkem 3 000 bytů, je dobrou známkou toho, že počet bytů objednaných u společnosti Habidite nebyl vůbec bezvýznamný. Je jisté, že akční plán se týkal období 2004–2007, kdy se předpokládalo, že 1 500 bytů, které si Bizkailur u společnosti Habidite objednal, by bylo dodáno v letech 2009–2011 (podle podnikatelského plánu společnosti ve verzi zveřejněné v roce 2009). Jedná se však o určení celkového počtu bytů, jež Bizkailur hodlal prodávat v chráněném režimu v okamžiku, kdy byla uzavřena smlouva o bytech.
- (102) Záležitost je třeba posoudit ve světle podílu, jaký měly byty nasmlouvané biskajským zastupitelstvem a společností Bizkailur na celkové odhadované produkci společnosti Habidite v příslušném období. V podnikatelském plánu zveřejněném v roce 2009 společnost Habidite odhadovala, že v roce 2009 by její celkovou produkci 433 bytů odkoupil výhradně Bizkailur. V roce 2010 by od ní Bizkailur koupil 670 bytů, přičemž celková produkce společnosti Habidite by měla dosáhnout čísla 1 113. V roce 2011 by pak Bizkailur koupil 342 bytů z celkové produkce 3 151. Tato čísla naznačují, že v době uzavření smlouvy o bytech sama společnost Habidite odhadovala, že by biskajské zastupitelstvo a Bizkailur v prvních dvou letech fungování továrny Habidite v Alonsotegi (2009 a 2010) odkoupily významnou část její produkce. Výše uvedené podtrhuje závěr, že smlouva o bytech skutečně významnou měrou snížila inherentní rizika spojená s novým investičním projektem, zejména pak s uváděním nového produktu („modulů Habidite“) na trh.
- (103) O tom, že by se společnosti Habidite díky této smlouvě značně snížila rizika spojená s prodejem jejího produktu na trhu, dále svědčí i její samotný podnikatelský plán (z listopadu 2008) předložený za účelem získání regionální podpory v roce 2008. Společnost Habidite v tomto podnikatelském plánu vypočetla, že celková poptávka po bytech, jež se mají v období 2011–2016 prodat na regulovaném trhu v celém Baskicku, odpovídá přibližně 8 000 bytů ročně. Uvedený plán nasvědčuje tomu, že záměrem společnosti Habidite bylo prodávat přednostně na regulovaném trhu (sociální bydlení), a to jak v Baskicku, tak v jiných španělských autonomních oblastech. Konkrétně v roce 2011 měla společnost Habidite na španělském regulovaném trhu prodat celkem 289 bytů, přičemž její celková produkce se měla v témže roce rovnat 1 403 bytům. Z toho vyplývá, že po vypršení platnosti smlouvy o bytech (vzhledem k tomu, že 1 500 bytů, které si objednaly biskajské zastupitelstvo a Bizkailur, mělo být dodáno nejpozději v květnu 2011) byl podíl bytů, jež měla společnost Habidite podle očekávání prodat na regulovaném trhu z celkové roční produkce (tj. 289 bytů z celkové produkce 1 403), mnohem nižší, než podíl v prvních třech letech fungování továrny Habidite v Alonsotegi, kdy byla produkce kryta smlouvou o bytech.
- (104) Dalším důležitým aspektem je reálná poptávka po sociálním bydlení v provincii Biskajsko, kterou Bizkailur prostřednictvím smlouvy o bytech uspokojoval. O reálné poptávce po sociálním bydlení, již by Bizkailur pokryl pomocí smlouvy o bytech uzavřené se společností Habidite za stanovených podmínek, nepředložilo ani biskajské zastupitelstvo, ani společnost Habidite žádné konkrétní důkazy. V 98. bodě odůvodnění se uvádí, že předmětných 1 500 bytů uvedených ve smlouvě mělo být dodáno během let 2009–2011. Biskajské zastupitelstvo navíc nezpochybnilo, že se smlouva uzavřela za účelem poskytování služeb obecného hospodářského zájmu (jako je sociální bydlení). Rovněž je třeba poukázat na skutečnost, že smlouva o bytech nebyla uzavřena v návaznosti na nabídkové řízení, ačkoli podle informací, jež poskytla sama společnost Habidite v souvislosti se zmínkou o podobných smlouvách uzavřených mezi Bizkailurem a jinými stavebními firmami, se zdá, že Bizkailur by za normálních okolností musel na smlouvu podobné povahy vypsát výběrové řízení.
- (105) Z tohoto pohledu nelze přijmout argument společnosti Habidite (viz 96. bod odůvodnění), že specifická technická povaha projektu dovolovala přímé zadání zakázky bez nabídkového řízení. Za prvé, ustanovení, na něž se společnost Habidite odvolává, se nevztahují na situaci, kterou se zaobíráme a ve které zvláštní povaha projektu spočívá v uvedení nového produktu na trh. Cílem smlouvy o bytech bylo získat byty za účelem jejich pozdějšího prodeje jako regulovaného bydlení pro znevýhodněné občany. Technologie použitá pro výstavbu tohoto bydlení je irelevantní, jelikož byty postavené z prefabrikovaných modulů přímo soutěžily s byty postavenými tradičními metodami. Za druhé, pokud jde o smlouvu o pozemcích a smlouvu o bytech, jejich zákonnost zpochybnil ve své zprávě z ledna 2009 baskický kontrolní úřad⁽⁴⁷⁾, když poukázal na skutečnost, že došlo k udělení veřejné zakázky za porušení zásad transparentnosti a veřejné soutěže.

⁽⁴⁷⁾ Viz <http://legislacion.derecho.com/acuerdo-11-junio-2009-tribunal-vasco-de-cuentas-publicas-2231134>.

(106) Judikatura ve věci P&O Ferries ⁽⁴⁸⁾ říká, že pouhý fakt, že veřejný orgán získá majetek za běžných tržních podmínek, nepostačuje k tomu, aby taková operace představovala transakci realizovanou za tržních podmínek, jestliže stát tento majetek ve skutečnosti nepotřeboval, a zejména jestliže byl takový majetek získán prostřednictvím smlouvy bez nabídkového řízení. Chybějící informace o reálné potřebě, aby Bizkailur v letech 2009–2011 prodával 1 500 bytů v částečně chráněném režimu, a také absence nabídkového řízení v našem případě nasvědčují tomu, že operace neproběhla za tržních podmínek.

(107) S ohledem na skutečnosti uvedené v 97.–106. bodě odůvodnění dochází Komise k závěru, že smlouvu o bytech nelze považovat za běžnou tržní operaci. Je naopak zcela zřejmé, že tato smlouva poskytuje společnosti Habidite a skupině Afer výhodu tím, že snižuje riziko spočívající v prodeji produkce za tržních podmínek v přímé soutěži s ostatními stavebními firmami. Prvek podpory je v tomto případě definován jako zisk, který by společnost Habidite obdržela z prodeje předemtných 1 500 bytů biskajskému zastupitelstvu a podniku Bizkailur za podmínek smlouvy o bytech, tj. jako rozdíl mezi částkou, kterou měl z prodeje 1 500 bytů získat Bizkailur za cenových podmínek stanovených v článku A písm. e) smlouvy o bytech, a náklady na výstavbu těchto 1 500 bytů. Výhoda je selektivní, neboť je podle smlouvy o bytech poskytována konkrétně společnosti Habidite a skupině Afer.

VII.1.3. Předběžný závěr

(108) Vzhledem ke skutečnostem uvedeným v bodech odůvodnění 64–90 a 92–106, a aniž by tím byl dotčen jakýkoliv dodatečný závěr týkající se slučitelnosti s právními předpisy Unie o zadávání veřejných zakázek, Komise dochází k závěru, že smlouva o pozemcích a smlouva o bytech představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

(109) V případě smlouvy o pozemcích jsou součástí státní podpory:

a) nulové úroky z úvěru odpovídajícího celkovým nákladům, jež vzniknou podniku Bizkailur při nabývání pozemků pro projekt Habidite, poskytnutého bez úroků na sedm let a s odkladem splátek v délce čtyř let. Tyto nulové úroky představují čistý grantový ekvivalent ve výši 13,41 % nákladů na nabytí pozemků, jež Bizkailuru vznikly podle části druhé, čl. 1 bodu ii) smlouvy o pozemcích;

b) celkové náklady, jež by vznikly podniku Bizkailur při úpravě uvedených pozemků o minimální celkové rozloze 101 403 m² za účelem průmyslového využití, jak je uvedeno v části druhé čl. 1 bodě iii) smlouvy o pozemcích.

(110) V případě smlouvy o bytech představuje podporu zisk, který by společnost Habidite podle této smlouvy vytvořila z prodeje 1 500 bytů, tj. rozdíl mezi cenou stanovenou pro těchto 1 500 bytů v článku A písm. e) a náklady, jež by společnosti Habidite vznikly v souvislosti s jejich výstavbou.

VII.2 Slučitelnost

(111) V rozhodnutí o zahájení řízení ze dne 2. prosince 2009 Komise zpochybnila, zda by bylo možné podporu obsaženou ve smlouvě o pozemcích a ve smlouvě o bytech považovat za slučitelnou se Smlouvou ve smyslu příslušných pravidel použitelných v daný okamžik, zejména pak ve smyslu dočasného rámce ⁽⁴⁹⁾, pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004, pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013 ⁽⁵⁰⁾ a nařízení o blokových výjimkách ⁽⁵¹⁾.

(112) Jak již bylo uvedeno v 60.–62. bodě odůvodnění, podpora poskytnutá prostřednictvím smlouvy o pozemcích a smlouvy o bytech však byla protiprávně poskytnuta dne 15. prosince 2006 (tedy před jejím oznámením Komisi), a její slučitelnost je tudíž třeba posoudit s přihlédnutím k pravidlům, jež v oblasti státní podpory platila v okamžiku jejího poskytnutí.

(113) Vzhledem k této časové perspektivě nelze slučitelnost podpory poskytnuté podle smlouvy o pozemcích a smlouvy o bytech posuzovat ve světle zvláštních pravidel, jež platí v souvislosti s krizí a k jejichž přijetí a vstupu v platnost došlo k pozdějšímu datu.

(114) Podle biskajského zastupitelstva navíc společnost Habidite ani skupina Afer nesplňovala k 15. prosinci 2006 kritéria pro označení za podnik v obtížích ve smyslu 9., 10. a 11. bodu pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004. Z tohoto důvodu se na ně v okamžiku uzavření smlouvy o pozemcích a smlouvy o bytech nemohla vztahovat podpora na záchranu a restrukturalizaci.

⁽⁴⁸⁾ Viz spojené věci P&O European Ferries (Vizcaya) S.A. a Diputación Foral de Vizcaya v. Komise, T-116/01 a T-118/01, Recueil 2003, s. II-2957, zejména body 109–139. Rozsudek v souvislosti s touto částí posouzení byl potvrzen rozhodnutím Soudního dvora Evropských společenství ze dne 1. ledna 2006 o kasační stížnosti.

⁽⁴⁹⁾ Dočasný rámec Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize (Úř. věst. C 83, 7.4.2009, s. 1).

⁽⁵⁰⁾ Úř. věst. C 54, 4. 3.2006, s. 13.

⁽⁵¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3).

- (115) Smlouva o pozemcích a smlouva o bytech byly uzavřeny dne 15. prosince 2006 s cílem podpořit investiční projekt v lokalitě Alonsotegi v konurbaci Gran Bilbao, jež v oné době patřila k oblastem způsobilým pro podporu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy⁽⁵²⁾. S ohledem na výše uvedené je tedy nutno posoudit, zda by podpora poskytnutá podle smlouvy o pozemcích a smlouvy o bytech nemohla být slučitelná se Smlouvou ve smyslu pravidel pro regionální podporu použitelných ke dni 15. prosince 2006, a sice podle pokynů ke státní regionální podpoře z roku 1998⁽⁵³⁾ (dále jen „pokyny k regionální podpoře z roku 1998“) a podle víceodvětvového rámce regionální podpory velkým investičním projektům z roku 2002⁽⁵⁴⁾ (dále jen „víceodvětvový rámec z roku 2002“), v kontextu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

Slučitelnost smlouvy o pozemcích s pokyny k regionální podpoře z roku 1998 a s víceodvětvovým rámcem z roku 2002

- (116) Aby se regionální podpora investic považovala za slučitelnou s vnitřním trhem, musí vyhovovat řadě standardních kritérií slučitelnosti, jež byla v době uzavření smlouvy o pozemcích dne 15. prosince 2006 stanovena v pokynech k regionální podpoře z roku 1998. V dané době musela podpora konkrétně přispívat k regionálnímu rozvoji a podporovat počáteční investici do projektu, jehož realizace by začala až po předložení žádosti o podporu jejím příjemcem (pobídkový účinek), přičemž daný investiční projekt měl být až do výše minimálně 25 % financován příjemcem a měl by v oblasti způsobilé pro podporu, kde je umístěn, zůstat po dobu přinejmenším pěti let. Způsobilé výdaje, které se měly zohledňovat pro poskytnutí podpory, se navíc měly omezovat jen na určité způsobilé náklady a podpora se neměla kumulovat s jinými podporami tak, že by byl překročen horní limit platný pro regionální podporu.
- (117) Podle bodu 2 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 obecně platilo, že regionální podpora *ad hoc* poskytnutá jednomu jedinému podniku nebo přinášející prospěch jedinému odvětví nebyla považována za slučitelnou se Smlouvou, neboť její pozitivní účinky na regionální rozvoj by byly v zásadě převáženy účinky rušivými. Kromě toho byla zakázána podpora *ad hoc* podnikům v obtížích.
- (118) Podpora poskytnutá společnosti Habidite podle smlouvy o pozemcích nebyla španělskými orgány oznámena v rámci povoleného režimu regionální podpory. Tato podpora může spíše splňovat kritéria pro označení za opatření *ad hoc*, jež přinášelo prospěch pouze společnosti Habidite a skupině Afer a implicitně pak odvětví stavebnictví.

⁽⁵²⁾ Viz rozhodnutí Komise ze dne 17. května 2000 ve věci státní podpory N 773/99, Španělsko – mapa regionální podpory pro období 2000–2006, http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-1999/n773-99.pdf.

⁽⁵³⁾ Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽⁵⁴⁾ Úř. věst. C 70, 19.3.2002, s. 8.

- (119) Podle téhož bodu 2 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 však tato podpora *ad hoc*, jež přináší prospěch jedinému odvětví a jednomu jedinému podniku, může být výjimečně prohlášena za slučitelnou se Smlouvou, pokud lze prokázat, že je významným přínosem pro regionální rozvoj a že její přínos převažuje nad rušivými účinky na hospodářskou soutěž a obchod v rámci Unie. Ačkoli španělské orgány v tomto směru neuvedly žádné argumenty, Komise z vlastní iniciativy a na základě údajů, které má k dispozici, prozkoumá, zda v případě podpory poskytnuté prostřednictvím smlouvy o pozemcích nejsou splněny podmínky pro použití takovéto výjimky.

- (120) Cílem smlouvy o pozemcích bylo jednoznačně podpořit nový investiční projekt, a sice novou továrnu Habidite v Alonsotegi. V daný okamžik bylo vypočteno, že tento projekt by vytvořil 1 100 nových přímých pracovních míst v oblasti způsobilé pro podporu a velmi pravděpodobně by v ní vytvořil i významný počet pracovních míst nepřímých. V této souvislosti je třeba zohlednit i další skutečnost, a sice že podle paralelní smlouvy o bytech by tento nový investiční projekt rovněž přispěl k dosažení cílů regionální politiky, a to výstavby sociálního bydlení pro nejvíce znevýhodněné občany biskajské provincie. V době uzavření obou smluv (viz 9. bod odůvodnění) navíc společnost Habidite ani skupina Afer nesplňovala podmínky pro označení za podnik v obtížích ve smyslu 9., 10. a 11. bodu pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci. Komise tudíž musí konstatovat, že v případě smlouvy o pozemcích jsou splněny podmínky pro použití výjimky podle posledního odstavce 2. bodu pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

- (121) Podle bodu 4.4 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 zahrnuje pojem regionální podpora pouze podporu počáteční investice, jež je definována jako investice do fixního kapitálu související s vybudováním nové provozovny, rozšířením provozovny již existující nebo se zahájením činnosti spojené se zásadní změnou produktu nebo výrobního postupu uplatňovaného v existující provozovně. Podpora poskytnutá podle smlouvy o pozemcích této definici vyhovuje, neboť byla poskytnuta s cílem podpořit založení nového investičního projektu v Alonsotegi.

- (122) Podle bodu 4.5 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 má podpora počáteční investice pokrývat výhradně způsobilé investiční výdaje, a maximální výše regionální podpory je tudíž vymezena jako procentní podíl způsobilých investičních výdajů. V souladu s body 4.5 a 4.6 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 zahrnuje kategorie „způsobilých výdajů“ nového investičního projektu pozemky, budovy a zařízení, jakož i některé druhy nehmotných investic (patenty, licence, odborné know-how) až do výše 25 % standardního základu, pokud se jedná o velké podniky.

(123) S ohledem na výše uvedené je tedy třeba v první řadě určit způsobilé výdaje projektu Habidite v Alonsotegi ke dni 15. prosince 2006.

(124) Jelikož podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích nebyla poskytnuta na základě předchozí žádosti o podporu, informace potřebné k určení způsobilých výdajů nového investičního projektu v případě regionální podpory nebyly příjemcem v danou chvíli poskytnuty. Informace, jež mělo biskajské zastupitelstvo o způsobilých výdajích k dispozici, jsou uvedeny v 12. bodě odůvodnění takto:

Pozemky	4,8 milionu EUR
Průmyslová stavba	22,5 milionu EUR
Urbanizace	4,00 milionu EUR
Zařízení	24,0 milionu EUR
Celkem	55,34 milionu EUR

(125) Výše uvedené kategorie výdajů lze považovat za „způsobilé výdaje“ ve smyslu bodu 4.5 pokynů k regionální podpoře z roku 1998. Podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích kromě toho přímo souvisela s nabýváním a úpravou pozemků za účelem průmyslového využití v novém investičním projektu, čímž je splněna další podmínka vyplývající z ustanovení bodu 4.5 pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

(126) Bod 4.10 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 stanoví, že podpora počáteční investice je podmíněna tím, že předmětná investice přetrvá po období přinejmenším pěti let. Tato podmínka sice nebyla společností Habidite v rámci smlouvy o pozemcích konkrétně uložena, je však třeba poukázat na skutečnost, že v paralelní smlouvě o podpoře na školení (popsané v 39. bodě odůvodnění), jež byla rovněž uzavřena 15. prosince 2006 a týkala se téhož investičního projektu, se společnost Habidite zavázala, že zachová 1 100 pracovních míst po dobu minimálně pěti let. Komise tudíž dochází k závěru, že podmínka v bodě 4.10 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 je také splněna.

(127) Komise nemá žádné informace o odhadovaných nákladech na mzdy pro 1 100 zaměstnanců továrny Habidite v Alonsotegi, a nemůže tudíž řádně posoudit, zda je podpora poskytnutá podle smlouvy o pozemcích slučitelná s body 4.11–4.17 pokynů k regionální podpoře z roku 1998, pokud jde o tvorbu pracovních míst. Jelikož je však podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích spojena s nákupem pozemků, které způsobilým

výdajem jsou, není třeba se posouzením podle bodů 4.11–4.17 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 zabývat.

(128) Pokud jde o posouzení kumulativních účinků ve smyslu bodu 4.18 pokynů k regionální podpoře z roku 1998, investiční projekt Habidite neobdržel před uzavřením smlouvy o pozemcích žádnou jinou dřívější podporu investic, kterou by bylo třeba brát v úvahu.

(129) V bodě 4.2 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 se uvádí, že režimy podpory musí stanovit, že žádost o podporu musí být předložena před zahájením realizace projektů. Cílem tohoto ustanovení je zaručit, aby se regionální podpora poskytovala jen případech, kdy má ověřitelný pobídkový účinek: pokud by práce na určitém projektu započaly již před podáním žádosti o podporu, následně poskytnutá regionální podpora by pobídkový účinek zjevně neměla, což znamená, že projekt by se s největší pravděpodobností uskutečnil i bez podpory.

(130) V tomto směru je třeba v první řadě zdůraznit, že smlouva o pozemcích byla opatřením *ad hoc*, a nikoli podporou poskytnutou v rámci povoleného režimu. Pobídkový účinek je však obecným kritériem slučitelnosti ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, jehož splnění je v každém případě třeba ověřit. Ačkoli biskajské zastupitelstvo přítomností pobídkového účinku v předmětném opatření neargumentovalo, Komise musí z úřední povinnosti splnění této zásadní podmínky slučitelnosti prozkoumat.

(131) Komise se domnívá, že podmínka týkající se pobídkového účinku je v případě podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích splněna, a to z níže uvedených důvodů. Za prvé, podpora sice nebyla oznámena před jejím poskytnutím (15. prosince 2006), ale práce související s projektem byly zahájeny až po poskytnutí podpory. Z informací předložených biskajským zastupitelstvem vyplývá, že nákup pozemků potřebných pro projekt, což lze považovat za začátek prací na předmětném investičním projektu, byl zahájen až v květnu 2007, tj. po uzavření smlouvy o pozemcích, k němuž došlo dne 15. prosince 2006. Za druhé, skutečnost, že projekt Habidite nebyl po odstoupení od smlouvy o pozemcích a smlouvy o bytech realizován, lze považovat za důkaz toho, že podpora pobídkový účinek měla: projekt nebyl bez podpory uskutečněn.

(132) Bod 4.2 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 také požadoval, aby samotný příjemce podpory vložil do projektu finanční příspěvek bez podpory ve výši přinejmenším 25 % způsobilých výdajů. Je zřejmé, že v případě podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích je i tato podmínka splněna. Způsobilé výdaje, které pro tento projekt uvedlo biskajské zastupitelstvo, dosahovaly výše 55 milionů EUR, a společnost Habidite by tudíž musela z vlastních zdrojů uhradit přinejmenším 25 % z této částky, což odpovídá minimálně 13,75 milionu EUR.

Komise má za to, že prvek podpory obsažený ve smlouvě o pozemcích, tak jak je popsán ve 109. bodě odůvodnění, by nemohl převýšit 75 % způsobilých výdajů (41,25 milionu EUR), a to ani za předpokladu výrazného nárůstu celkové výše podpory v tom smyslu, že by podpora sestávala z 28,2 milionu EUR reálných nákladů vzniklých při úpravě pozemků za účelem průmyslového využití a z dalších 0,98 milionu EUR (13,41 % z celkových výdajů na nákup pozemků odhadovaných biskajským zastupitelstvem na 7,3 milionu EUR).

(133) Na základě skutečností uvedených v 116.–132. bodě odůvodnění Komise konstatuje, že podpora spojená se smlouvou o pozemcích splňovala podmínky slučitelnosti podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

(134) Z informací o způsobilých investičních nákladech uvedených v 12. a 124. bodě odůvodnění také vyplývá, že investiční projekt Habidite splňoval v prosinci 2006 podmínky pro označení za velký investiční projekt ve smyslu víceodvětvového rámce z roku 2002, neboť celkové způsobilé náklady na tento projekt převyšovaly 50 milionů EUR. Slučitelnost podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích je proto třeba posoudit i z hlediska souladu s podmínkami víceodvětvového rámce z roku 2002.

(135) Maximální použitelná intenzita podpory v konurbaci Gran Bilbao v prosinci 2006 byla 20 % (vyjádřeno v čistém grantovém ekvivalentu). V souladu s 21. bodem víceodvětvového rámce z roku 2002 a vzhledem k způsobilým výdajům na projekt Habidite od roku 2006, tak jak jsou uvedeny v 12. bodě odůvodnění, měla být maximální přípustná intenzita podpory pro tento projekt snížena následovně:

Způsobilé výdaje	Upravený horní limit podpory
do 50 milionů EUR	10 milionů EUR (20 % – horní limit pro regionální podporu – z 50 milionů EUR)
50–100 milionů EUR	0,5 milionu EUR (10 % – polovina horního limitu pro regionální podporu – z 5 milionů EUR)
část převyšující 100 milionů EUR	—
celkem	10,5 milionu EUR

(136) Z výše uvedeného vyplývá, že podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích by byla slučitelná pouze do celkové výše 10,5 milionu EUR, a její část, která by tuto částku převyšovala, by slučitelná nebyla. Jak bylo uvedeno v bodech odůvodnění 78–82 a v bodě odůvodnění 109, výši podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích nejde přesně vyčíslit kvůli neshodám, které panují ohledně reálných nákladů, jež měly podniku Bizkailur vzniknout při plnění jeho smluvních povinností spočívajících v nabytí pozemků pro vybudování továrny Habidite v Alonsotegi a v jejich úpravě za účelem průmyslového využití. Přijetí správného konečného stanoviska v tomto sporu není v silách Komise.

(137) První složka podpory by představovala 13,21 % reálných nákladů, které by Bizkailuru vznikly za nákup pozemků. Biskajské zastupitelstvo tvrdí, že tyto reálné náklady by dosáhly celkem 7,3 milionu EUR, avšak společnost Habidite se domnívá, že odhad zastupitelstva je nadhodnocený. Za zmínku rovněž stojí, že podle informací předložených biskajským zastupitelstvem samotným (viz 12. bod odůvodnění) se náklady na nákup pozemků jednu dobu odhadovaly na 4,8 milionu EUR. A konečně v listopadu 2008 byly náklady na nákup pozemků odhadnuty na 5,5 milionu EUR, a to v podnikatelském plánu společnosti Habidite předloženém v roce 2008 spolu se žádostí o regionální podporu.

(138) Co se týče druhé složky podpory, tj. veškerých reálných nákladů, jež by podniku Bizkailur vznikly při úpravě předmětných pozemků za účelem průmyslového využití, biskajské zastupitelstvo v březnu 2009 vypočetlo částku 28,5 milionu EUR, ačkoli zároveň sdělilo, že jednu dobu se výše těchto nákladů odhadovala na pouhé 4,04 milionu EUR (viz 12. bod odůvodnění).

(139) Ve výsledku nelze na základě stávajících informací s naprostou jistotou vyloučit, že by podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích nepřekročila výši povolenou pro tento projekt (10,5 milionu EUR).

(140) V 24. bodě víceodvětvového rámce z roku 2002 jsou stanoveny dodatečné podmínky slučitelnosti pro opatření, u nichž výše podpory překračuje výši maximální přípustné podpory pro investici v rozsahu 100 milionů EUR v téže oblasti způsobilé pro podporu. Na základě 21. bodu víceodvětvového rámce z roku 2002 by se v našem případě maximální přípustná podpora pro investici v rozsahu 100 milionů EUR v konurbaci Gran Bilbao rovnala v prosinci 2006 částce 15 milionů EUR (složené jednak z 10 milionů EUR představujících 20 % z prvních 50 milionů EUR, jednak z dalších 5 milionů EUR představujících 10 % z následujících 50 milionů EUR).

- (141) Jak již bylo vysvětleno v 78.–82. bodě odůvodnění, celkovou výši podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích není možné na základě dostupných informací přesně vyčíslit. Komise však nemůže vyloučit, že by výše podpory mohla překročit horní limit ve výši 15 milionů EUR. Za těchto okolností Komise ověřila, zda byly v případě smlouvy o pozemcích splněny dvě dříve zmíněné dodatečné podmínky pro to, aby tato podpora mohla být schválena.
- (142) První podmínkou je, že na příjemce podpory nesmí v době před investicí a po investici připadat více než 25 % objemu prodeje daného produktu. Druhá podmínka pak říká, že výrobní kapacita vytvořená investičním projektem nesmí na daném trhu přesahovat 5 %. Podle 24. bodu víceodvětvového rámce z roku 2002 musí splnění těchto dvou podmínek dokázat dotčený členský stát. V předmetném případě španělské orgány neposkytly informace, jež by Komisi splnění některé z těchto dvou dodatečných podmínek umožnily ověřit.
- (143) Na základě odhadů tržních cen poskytnutých společností Habidite v listopadu 2008 za účelem získání regionální podpory v roce 2008 (viz 87. bod odůvodnění) však tato společnost vypočítala, že její podíl na španělském trhu výstavby bydlení obecně (bydlení prodáváného na volném trhu i bydlení sociálního) dosahoval v roce 2011 (tj. po přičtení nové výrobní kapacity vytvořené předmetným investičním projektem) výše [0,1–1,0] % a že od roku 2012 by se zvýšil na [0,5–1,5] %. Pokud bychom uvažovali pouze o baskickém trhu, podíl společnosti Habidite na volném trhu v odvětví stavebnictví by v roce 2011 byl [0,1–1,0], přičemž tento podíl by měl tendenci se zvyšovat na [2,0–3,0] % od roku 2014.
- (144) S ohledem na tyto odhady – nezpochybněné žádnými jinými, Komisi dostupnými údaji – se lze domnívat, že v souvislosti s investicí podporovanou prostřednictvím smlouvy o pozemcích by společnost Habidite v roce 2006 limity co do tržního podílu a kapacity podle 24. bodu víceodvětvového rámce z roku 2002 nepřekročila.
- (145) Na závěr je třeba uvést, že část podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích, jež nepřekračuje maximální povolenou výši 10,5 milionu EUR, by splnila podmínky slučitelnosti i podle víceodvětvového rámce z roku 2002. Část podpory, jež by tento horní limit mohla překročit, by se Smlouvou slučitelná nebyla, protože by nebyly splněny podmínky slučitelnosti podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998 ani podle víceodvětvového rámce z roku 2002.
- (146) Jelikož podpora nebyla vyplacena, a nemusí se vracet, pro účely tohoto rozhodnutí jsou výše uvedené závěry ohledně slučitelnosti podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích postačující.
- (147) Komise by ráda upozornila příslušné španělské orgány na skutečnost, že podporu obsaženou ve smlouvě o pozemcích je třeba zohlednit při posuzování toho, zda jsou u regionální podpory udělené baskickou autonomní vládou v roce 2008 na tentýž projekt splněna pravidla pro kumulaci. Nutné je to mimo jiné proto, že jak podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích, tak regionální podpora z roku 2008 zahrnovala způsobilé výdaje spojené s nákupem a úpravou těchto pozemků. Komise by také ještě jednou ráda zdůraznila, že práce na tomto investičním projektu byly započaty v květnu 2007, ale žádost o regionální podporu v roce 2008 byla podána v roce 2008.
- Slučitelnost podpory obsažené ve smlouvě o bytech ve smyslu pokynů k regionální podpoře z roku 1998 a víceodvětvového rámce z roku 2002
- (148) V 93.–107. bodě odůvodnění se uvádí, že podpora obsažená ve smlouvě o bytech snižuje rizika spojená s počáteční investicí, neboť zaručuje prodej významné části počáteční produkce nové továrny, a že společnost Habidite poskytuje výhodu oproti jiným soutěžitelům tím, že jí bez nabídkového řízení zaručuje veřejnou zakázku na dodání 1 500 bytů, které se mají prodávat v částečně chráněném režimu. Podpora obsažená ve smlouvě o bytech byla definována jako zisk, který by společnost Habidite získala z prodeje předmetných 1 500 bytů baskajskému zastupitelstvu a podniku Bizkailur, tj. jako rozdíl mezi částkou, kterou by Bizkailur získal z prodeje bytů, a samotnými náklady, které by společnosti Habidite vznikly při jejich výstavbě.
- (149) Podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998 jsou regionální podpory vázány na způsobilé náklady. Bod 4.2 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 sice rozhodně neomezuje formy, jakými lze podporu poskytnout, avšak z bodu 4.5 a z celého obsahu uvedených pokynů zároveň jasně vyplývá i to, že podpora investic musí být určena na způsobilé investiční náklady. V souladu s bodem 4.5 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 by se mohly pro poskytnutí regionální podpory brát v úvahu pouze náklady na nabytí aktiv, jako jsou pozemky, budovy a zařízení/stroje. Podle bodu 4.6 zmínovaných pokynů může být regionální podpora určena i na dotování jiných nákladů, např. nákladů na koupi patentů, licencí a odborného *know-how*.
- (150) Podpora obsažená ve smlouvě o bytech však není s ohledem na její povahu určena na takovéto způsobilé výdaje, nýbrž na snížení aktuálních provozních výdajů příjemce. Podle bodu 4.15 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 je provozní podpora v zásadě zakázána

a povoluje se pouze výjimečně v oblastech způsobilých pro podporu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. a) Smlouvy. Projekt Habidite se však měl realizovat v oblasti způsobilé pro podporu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, a ne ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. a).

- (151) Komise musí tudíž konstatovat, že podpora obsažená ve smlouvě o bytech představovala provozní podporu, jež by ve smyslu bodu 4.5 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 nebyla slučitelná se Smlouvou.

VIII. ZÁVĚR

- (152) Vzhledem ke skutečnostem uvedeným v 63.–151. bodě odůvodnění, a aniž by tím byl dotčen jakýkoliv dodatečný závěr týkající se slučitelnosti s právními předpisy Unie o zadávání veřejných zakázek, Komise dochází k závěru, že smlouva o pozemcích a smlouva o bytech obsahují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

- (153) V případě smlouvy o pozemcích jsou součástí státní podpory:

a) nulové úroky z úvěru odpovídajícího celkovým nákladům, jež vzniknou podniku Bizkailur při nabývání pozemků pro projekt Habidite, poskytnutého bez úroků na sedm let a s odkladem splátek v délce čtyř let. Tyto nulové úroky představují čistý grantový ekvivalent ve výši 13,41 % nákladů na nabytí pozemků, jež Bizkailuru vznikly podle části druhé, čl. 1 bodu ii) smlouvy o pozemcích;

b) celkové náklady, jež by vznikly podniku Bizkailur při úpravě pozemků o minimální celkové rozloze 101 403 m² za účelem průmyslového využití, jak je uvedeno v části druhé čl. 1 bodě iii) smlouvy o pozemcích.

- (154) V případě smlouvy o bytech spočívá podpora v zisku, který by společnost Habidite a skupina Afer obdržely z prodeje 1 500 bytů objednaných biskajským zastupitelstvem a podnikem Bizkailur, tj. v rozdílu mezi cenou, za kterou by Bizkailur podle uvedené smlouvy tyto byty prodal, a náklady, které by společnosti Habidite vznikly při jejich výstavbě.

- (155) Dostupné informace nedovolují přesně vyčíslit výši podpory obsaženou ve smlouvě o pozemcích a smlouvě o bytech. Vyčíslení této podpory však není pro účely tohoto rozhodnutí nutné, jelikož podpora nebyla vyplácena, a není tudíž zapotřebí ji získat zpět.

- (156) Komise musí rovněž podtrhnout, že smlouva o pozemcích a smlouva o bytech obsahují protiprávní podporu. Podpora obsažená v těchto smlouvách byla poskytnuta dne 15. prosince 2006 za porušení povinnosti předchozího oznámení stanovené ve Smlouvě. Zohlední-li se judikatura ve věci CELF a SIDE⁽⁵⁵⁾, pozdější oznámení obou smluv ani závěr o částečné slučitelnosti podpory obsažené v dohodě o pozemcích až do povolené výše 10,5 milionu EUR nezbavují podporu protiprávní povahy. Komise žádá španělské orgány, aby z protiprávní povahy podpory obsažené ve smlouvě o pozemcích a smlouvě o bytech vyvodily veškeré potřebné právní důsledky.

- (157) Podpora poskytnutá prostřednictvím smlouvy o pozemcích je slučitelná se Smlouvou v souladu s pokyny k regionální podpoře z roku 1998 a s víceodvětvovým rámcem z roku 2002 až do povolené výše 10,5 milionu EUR. Část podpory, jež byla poskytnuta prostřednictvím smlouvy o pozemcích a jež by mohla tuto povolenou výši přesáhnout, se Smlouvou slučitelná není.

- (158) Podpora poskytnutá prostřednictvím smlouvy o bytech představuje provozní podporu, která je ve své úplnosti neslučitelná se Smlouvou ve smyslu bodu 4.15 pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

- (159) Závěr tohoto rozhodnutí, pokud jde o existenci podpory ve smlouvě o pozemcích, je relevantní z hlediska regionální podpory, kterou baskická autonomní vláda v roce 2008 poskytla na tentýž investiční projekt. Komise konstatuje, že práce na tomto investičním projektu začaly v květnu 2007, tedy před podáním žádosti o regionální podporu v roce 2008.

- (160) Příjemci podpory poskytnuté prostřednictvím smlouvy o pozemcích a smlouvy o bytech jsou společnost Habidite Technologies País Vasco S.A. a skupina Afer, které jsou obě stranami uvedených smluv a existuje mezi nimi spojitost ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 přílohy doporučení Komise ze dne 6. května 2003, pokud jde o definici velmi malých, malých a středních podniků⁽⁵⁶⁾,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Obě smlouvy oznámené Španělským královstvím dne 15. dubna 2009 a uzavřené dne 15. prosince 2006 mezi zastupitelstvem provincie Biskajsko a podnikem Bizkailur S.A. na straně jedné a společností Habidite Technologies País Vasco S.A. a skupinou Afer na straně druhé obsahují státní podporu ve smyslu ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

⁽⁵⁵⁾ Viz poznámka pod čarou č. 33.

⁽⁵⁶⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

Článek 2

Podpora obsažená v oznámených smlouvách je protiprávní, neboť byla poskytnuta za porušení povinnosti předchozího oznámení stanovené v čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

Článek 3

Podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích sestává:

- a) z nulových úroků, které si biskajské zastupitelstvo a podnik Bizkailur účtovaly za úvěr, jenž odpovídá celkovým nákladům vzniklým při nabývání pozemků a jenž se má začít splácet po uplynutí čtyřletého odkladu a má být bez úroků splacen ve čtyřech stejně velkých splátkách ve výši 25 %. Čistý grantový ekvivalent bezúročného úvěru, jako je ten, jímž se zabývá toto rozhodnutí, by odpovídal 13,41 % reálných nákladů vzniklých podniku Bizkailur při nabývání pozemků určených pro předmětný projekt podle části druhé, čl. 1 bodu ii) smlouvy o pozemcích;
- b) z celkových reálných nákladů, které by vznikly podniku Bizkailur v souvislosti s úpravou pozemků, jež měly být pro předmětný projekt získány, za účelem průmyslového využití, a to pozemků o minimální celkové rozloze 101 403 m², podle části druhé, čl. 1 bodu iii) smlouvy o pozemcích.

Článek 4

Podpora obsažená ve smlouvě o bytech spočívá v zisku, který by společnost Habidite a skupina Afer podle smlouvy obdržely z prodeje 1 500 bytů objednaných zastupitelstvem provincie Biskajsko a podnikem Bizkailur S.A. Tímto ziskem se rozumí

rozdíl mezi cenou, kterou by společnost Habidite obdržela od podniku Bizkailur podle čl. A písm. e) smlouvy, a samotnými náklady, jež by společností Habidite vznikly při výstavbě těchto 1 500 bytů.

Článek 5

Podpora obsažená ve smlouvě o pozemcích je ve smyslu pokynů ke státní regionální podpoře z roku 1998 a víceodvětvového rámce regionální podpory velkým investičním projektům z roku 2002 slučitelná se Smlouvou až do přípustné výše 10,5 milionu EUR. Podpora, jež tento horní limit převýší, se Smlouvou slučitelná není.

Článek 6

Podpora obsažená ve smlouvě o bytech je neslučitelná se Smlouvou ve smyslu bodu 4.15 pokynů ke státní regionální podpoře z roku 1998, neboť se v jejím případě jedná o provozní podporu.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 27. června 2012.

Za Komisi

Joaquín ALMUNIA
místopředseda

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 25. července 2012

o státní podpoře SA.29064 (11/C, ex 11/NN) – Rozdílné sazby daně z letecké dopravy, které zavedlo Irsko

(oznámeno pod číslem C(2012) 5037)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2013/199/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) V roce 2009 obdržela Komise v souvislosti se státní podporou stížnost od provozovatele leteckých služeb (dále jen „stěžovatel“), jež se týkala řady aspektů daně z letecké dopravy, kterou zavedlo Irsko, včetně rozdílných daňových sazeb vztahujících se na lety do místa určení nacházejícího se maximálně 300 km od letiště v Dublinu, jež údajně zvýhodňovaly společnost Aer Arann.
- (2) Dopisem ze dne 13. července 2011 Komise Irsko informovala, že se s ohledem na rozdílné daňové sazby uplatňované v rámci irské daně z letecké dopravy rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy. Komise irské orgány požádala, aby kopii rozhodnutí předaly příjemcům.
- (3) Dne 9. srpna 2011 a 5. září 2011 zaslal provozovatel leteckých služeb, společnost Ryanair Ltd. (dále jen „Ryanair“), dopisy související s rozhodnutím Komise o zahájení řízení. Komise na tyto dopisy odpověděla dne 5. října 2011. Dne 17. října 2011 zaslala společnost Ryanair další dopis.

- (4) Po prodloužení lhůty pro odpověď předložily irské orgány dne 15. září 2011 své připomínky k rozhodnutí Komise.
- (5) Dne 18. října 2011 bylo rozhodnutí Komise o zahájení řízení zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (2). Komise zúčastněné strany vyzvala, aby se k opatření vyjádřily.
- (6) Dne 17. listopadu 2011 poskytla společnost Ryanair svou odpověď na tuto výzvu. Dopisem ze dne 28. listopadu 2011 se Komise společnosti Ryanair dotázala, zda jsou některé informace uvedené v jejím podání důvěrné, a nemohou být proto sděleny irským orgánům. Dopisem ze dne 30. listopadu 2011 společnost Ryanair potvrdila, že podání ze dne 17. listopadu 2011 lze předat irským orgánům.
- (7) Dopisem ze dne 12. prosince 2011 předala Komise připomínky společnosti Ryanair irským orgánům, které se k nim vyjádřily dne 13. ledna 2012.

2. POPIS OPATŘENÍ

- (8) Od 30. března 2009 zavedly irské orgány spotřební daň na osobní leteckou dopravu. Vnitrostátním právním základem daně je oddíl 55 finančního zákona (č. 2) z roku 2008 (*Finance (No. 2) Act 2008*), který zavádí spotřební daň, na niž se odkazuje jako na „daň z letecké dopravy“ a kterou musí provozovatelé leteckých služeb platit za „každého cestujícího odlétajícího z letiště“, jež se nachází v Irsku (3). Daň je splatná při odletu cestujícího z letiště letadlem, které může přepravovat více než 20 cestujících a které se nepoužívá ke státním nebo vojenským účelům. I když má být daň v konečném důsledku přenesena na cestující v ceně letenky, za výběr a platbu této daně odpovídají provozovatelé leteckých služeb (4).

(2) Viz poznámka pod čarou č. 1.

(3) Z působnosti daně jsou vyňata letadla, která mohou přepravovat méně než 20 cestujících, a letadla používaná ke státním nebo vojenským účelům. Totéž platí pro odlety z letišť s méně než 10 000 cestujících ročně.

(4) Každý provozovatel leteckých služeb, který je povinen odvádět tuto daň, se musí zaregistrovat u daňové správy a do 20 dnů nebo v jině lhůtě, kterou případně stanoví daňová správa, předložit daňové správě výkaz udávající počet cestujících, kteří odletěli v průběhu předchozího měsíce.

(1) Úř. věst. C 306, 18.10.2011, s. 10.

(9) V době svého zavedení byla tato daň vypočítávána podle vzdálenosti mezi letištěm, kde byla cesta zahájena, a letištěm, kde končila, v sazbě i) 2 EUR v případě cesty z letiště do místa určení nacházejícího se maximálně 300 km od letiště v Dublinu a ii) 10 EUR v ostatních případech.

(10) V návaznosti na šetření Komise v souvislosti s možným porušením nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství⁽⁵⁾ a článku 56 Smlouvy o volném pohybu služeb se sazby odlety bez ohledu na vzdálenost vztahuje jednotná sazba daně ve výši 3 EUR⁽⁶⁾.

3. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

(11) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení s ohledem na nižší daňovou sazbu, která se v období od 30. března 2009 do 1. března 2011 vztahovala na určité trasy, jelikož se domnívala, že představuje státní podporu, a měla pochybnosti ohledně její slučitelnosti s vnitřním trhem.

(12) Při posuzování selektivnosti daného opatření Komise v souladu s ustálenou judikaturou⁽⁷⁾ nejprve určila příslušný referenční daňový systém a poté analyzovala, zda opatření představovalo odchylku od tohoto systému, a pokud ano, zda je tato odchylka v souladu s povahou a logikou daňového systému.

(13) Komise dospěla k závěru, že v daném případě je referenčním systémem zdanění cestujících v letecké dopravě, kteří odlétají z letiště nacházejícího se v Irsku.

(14) Komise zaznamenala, že systém daně z letecké dopravy stanovil jednu obecnou či běžnou sazbu vztahující se téměř na všechny lety a sníženou sazbu u letů do místa určení nacházejícího se maximálně 300 km od letiště v Dublinu. Komise měla za to, že běžná sazba představovala referenční systém, zatímco snížená sazba,

kteřá se vztahovala na náležitě vymezenou kategorii letů, se jevila jako výjimka z referenčního systému.

(15) Komise pochybovala, zda je snížená sazba odůvodněna vzdáleností mezi destinací, kde let započal, a destinací, kde byl ukončen.

(16) Za prvé, sazba se neuplatňovala na základě skutečné délky trasy, nýbrž na základě vzdálenosti mezi letištěm v Dublinu a místem určení.

(17) Za druhé se nezdálo, že struktura a objektivní povaha daně souvisí se vzdáleností letu, nýbrž se skutečností, že se jedná o odlet z irského letiště. Vazba na daňové orgány, zdanitelné plnění (odlet z irského letiště) a nepříznivé vnější důsledky pro irskou společnost (hluk a znečištění ovzduší) byly u všech cestujících odlétajících z irského letiště naprosto stejné bez ohledu na místo určení a vzdálenost. Dotyční provozovatelé leteckých služeb se proto v této souvislosti vzájemně nacházeli ve stejné právní a faktické situaci.

(18) Za třetí, daňový systém se nevyznačoval jasně koncipovaným odlišením výše daně v poměru k vzdálenosti letů, nýbrž stanovil pouze dvě sazby: jednu pro lety na velmi krátké vzdálenosti a druhou pro všechny ostatní lety. Zdá se, že toto kritérium zvýhodňovalo lety v rámci Irsku a do některých západních částí Spojeného království, a rozlišovalo tudíž mezi vnitrostátními lety a lety uvnitř Unie. V daném případě irské orgány tvrdily, že by vyšší poplatek u destinací, na něž se vztahovala nižší sazba, nebyl přiměřený v poměru k ceně. Komise zjistila, že cena letek u vnitrostátních destinací není nutně nižší než cena letenek u letů do jiných destinací v Unii. Nezdá se, že by nižší daňová sazba byla odůvodněna povahou a logikou systému daně z letecké dopravy, a proto se považovala za selektivní opatření.

(19) Jelikož se zdálo, že jsou splněna rovněž všechna ostatní kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, usuzovalo se, že opatření představuje státní podporu pro provozovatele leteckých služeb, kteří provozují trasy, na něž se vztahuje snížená sazba.

(20) Nezdálo se, že by podpora spadala do oblasti působnosti některých pokynů k slučitelnosti státní podpory, které Komise vydala. Jelikož se zdálo, že opatření představuje provozní podporu, která rozlišuje mezi lety v rámci Unie, nebylo ji možno považovat za slučitelnou přímo podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy. Na podporu se mimoto nevztahovala žádná z ostatních výjimek stanovených v čl. 107 odst. 2 nebo 3 Smlouvy.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3.

⁽⁶⁾ V rámci řízení o nesplnění povinnosti zaslala Komise dne 18. března 2010 dopis s výzvou, v němž zastávala názor, že zavedením rozdílných sazeb daně z letecké dopravy nesplnilo Irsko své povinnosti podle nařízení (ES) č. 1008/2008 a článku 56 Smlouvy. Na základě této výzvy irské orgány daňový systém pozměnily.

⁽⁷⁾ Viz například rozsudky ve věci C-88/2003 *Portugalsko v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. I-7115, bod 56 a ve věci C-487/2006 P *British Aggregates v. Komise*, Sb. rozh. 2008, s. I-10505, body 81–83.

- (21) Komise proto měla pochybnosti ohledně slučitelnosti opatření podpory s vnitřním trhem a v souladu s čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽⁸⁾, se rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení a vyzvala Irsko a ostatní zúčastněné strany k podání připomínek.

4. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (22) V reakci na oznámení v Úředním věstníku⁽⁹⁾ obdržela Komise připomínky irských orgánů a společnosti Ryanair.

4.1. Připomínky irských orgánů

4.1.1. Dotyčná daň je daní uloženou spotřebitelům

- (23) Irské orgány uvedly, že daň z letecké dopravy je na základě své povahy v podstatě daní uloženou spotřebitelům. V zájmu snadného uplatňování uložily irské orgány každé letecké společnosti povinnost odvádět daňové správe příslušnou částku za každého cestujícího odlétajícího z irského letiště, kterého dotyčná letecká společnost přepravila. Provozovatelé leteckých služeb však mohou daň přenést na cestující a vybírat ji od nich.
- (24) Daň z letecké dopravy je mimoto obvykle uvedena v ceně letenky a/nebo v obecných podmínkách provozovatelů jako daň nebo dávka spolu s ostatními poplatky a daněmi. Daň proto nezvýhodňuje žádného provozovatele leteckých služeb, jelikož se jedná pouze o jinou dávku, daň nebo poplatek, jenž je fakticky účtován spotřebiteli.

4.1.2. Neexistence výhody pro určité provozovatele

- (25) Irské orgány uvedly, že podmínkou pro to, aby daň z letecké dopravy spadala do oblasti působnosti čl. 107 odst. 1 Smlouvy, je zvýhodnění určitých provozovatelů. Podle irských orgánů může být v případě, kdy je daň z letecké dopravy v podstatě daní uloženou spotřebitelům, ať už ve výši 10 EUR nebo 2 EUR, obtížné pochopit, jak by mohla daň zvýhodňovat určité provozovatele.
- (26) Se všemi provozovateli je bez ohledu na to, zda musí účtovat daňovou sazbu ve výši 10 EUR nebo 2 EUR, bezesporu zacházeno stejně. Vzniká otázka, zda jsou zvýhodnění provozovatelé leteckých služeb, kteří musí účtovat pouze sazbu daně ve výši 2 EUR. Podle irských orgánů by daň z letecké dopravy mohla představovat podporu pouze za situace, kdy by letecké společnosti

provozující lety do destinací nacházejících se maximálně 300 km od letiště v Dublinu musely vybírat daň z letecké dopravy ve výši 10 EUR a mohly si ponechat rozdíl mezi sazbou ve výši 10 EUR a sazbou ve výši 2 EUR. Tak tomu však nebylo. V tomto ohledu je důležité uvést, že irské orgány neměly při navrhování dotyčné daně na mysli žádného konkrétního provozovatele nebo obchodní model.

4.1.3. Nejsou zvýhodnění irští provozovatelé leteckých služeb

- (27) Za prvé je třeba podotknout, že Irsko již nemá národní letecké dopravce, jelikož stát odprodal svou majetkovou účast ve společnosti Aer Lingus, která byla původně národním leteckým dopravcem, a zůstal mu menšinový podíl.
- (28) Pokud by daň měla dopad na irské provozovatele leteckých služeb, tento dopad by se u jednotlivých provozovatelů velmi lišil. Irské orgány uvádějí, že trasy uvnitř Unie, které podléhaly vyšší sazbě ve výši 10 EUR, provozovaly převážně stejné irské letecké společnosti. V příslušném období měli tři provozovatelé leteckých služeb u letů, na něž se vztahovala nižší sazba, podíl na trhu ve výši přibližně [93–97] (*) %, dominantní postavení však měli i na trhu letecké dopravy uvnitř Unie a připadalo na ně [82–87] (*) % veškerých těchto letů uvnitř Unie.
- (29) Irské orgány zejména tvrdily, že případné znevýhodnění, na něž upozornila společnost Ryanair, je jednoznačně neudržitelné, jelikož na společnost Ryanair připadá přibližně [56–63] (*) % cestujících přepravených na trasách, na něž se vztahovala nižší sazba (viz tabulka 1).

Tabulka 1

Podíly irských provozovatelů leteckých služeb na trhu na trasách s odletem z irských letišť.

Podíly na trhu		
	Do 300 km	Nad 300 km ⁽¹⁾
Ryanair	[56–63] (*) %	[42–47] (*) %
Aer Lingus	[16–23] (*) %	[35–40] (*) %
Aer Arann	[10–17] (*) %	[0,5–2,5] (*) %
CELKEM	[93–97] (*) %	[82–85] (*) %

(1) Výhradně v rámci Unie.

Zdroj: Informace, které Irsko poskytlo na základě údajů tří irských provozovatelů leteckých služeb a údajů získaných od irského statistického úřadu (Central Statistics Office).

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁹⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1.

(*) Kvůli ochraně obchodního tajemství je použito rozpětí.

(30) Tabulka 1 ukazuje, že jediný operátor, kterého by bylo možno na základě menšinového podílu státu považovat za národního dopravce (Aer Lingus), měl mnohem větší podíl letů, na něž se vztahovala vyšší sazba ([35–40] (*) %) než letů, u nichž platila nižší sazba ([16–23] (*) %). Pokud by proto měla nižší daňová sazba nějaký dopad na letecké společnosti, byla by společnost Aer Lingus značně znevýhodněna.

(31) Co se týká společnosti Aer Arann, o které stěžovatel rovněž tvrdil, že má výhody z údajné podpory, irské orgány uvedly, že mezi rokem 2007 a 2010 zaznamenala tato společnost významný pokles obrátu i snížení počtu cestujících. Po zavedení daně vykázala společnost Aer Arann ztráty ve výši 18 milionů EUR. Zdá se proto, že tato letecká společnost byla nejziskovější před zavedením daně. Irské orgány rovněž podotkly, že existovala pouze jedna vnitrostátní trasa, na niž stěžovatel soutěžil se společností Aer Arann, a že na této trase provozoval stěžovatel téměř [37–42] (*) % letů. Pokud jde o lety do destinací v zahraničí, které využívaly nižší sazbu (západní část Spojeného království), stěžovatel provozoval více než [37–42] (*) % pravidelných letů, zatímco společnosti Aer Arann a Aer Lingus měly menší podíly.

(32) Provozovatelé leteckých služeb, kteří nepocházejí z Irska, mohli vždy provozovat lety, na něž se vztahovala nižší sazba daně. V tomto ohledu neměl stát žádnou rozhodovací pravomoc. Irské orgány tvrdí, že pokud by existovala výhoda vyplývající z provozování letů, na něž se vztahovala nižší daňová sazba, rozhodli by se zahraniční provozovatelé (ze zemí mimo Irsko) tyto lety provozovat. Protože zahraniční letecké společnosti tyto lety neprovozují, svědčí to o tom, že z nižší sazby neplyne žádná výhoda.

4.1.4. Nižší sazba byla zavedena s cílem zamezit uplatňování daňové sazby, která by nebyla přiměřená v poměru k ceně letenky

(33) Irské orgány zdůraznily, že rozlišení sazeb mělo do výše daně zavést prvek přiměřenosti v poměru k vzdálenosti, jelikož u bližších destinací jsou ceny obvykle nižší. Ačkoliv se uznává, že mezi vzdáleností a cenou neexistuje úplná korelace, usuzovalo se, že tato korelace postuluje k zdůvodnění rozdělení daně na dvě úrovně. Irské orgány mají za to, že mechanismus zajišťující přesnější rozlišování na základě vzdálenosti by vedl k tomu, že by systém byl mimořádně složitý a administrativně náročný.

4.1.5. Žádné narušení hospodářské soutěže

(34) Irské orgány uvedly, že nižší daňová sazba nevedla k narušení hospodářské soutěže a neměla žádný vliv na obchod. Za prvé, jelikož daň je na základě své povahy daní uloženou spotřebitelům, nemá žádný zjevný dopad na provozovatele leteckých služeb. Za druhé, rozdílné

daňové sazby neodlišují irský trh od trhů ostatních členských států. Z letů, na něž se vztahovala nižší sazba, tvořily velkou většinu jiné než vnitrostátní lety (68 % v porovnání s 32 % čistě vnitrostátních letů). Za třetí, provozovatelé leteckých služeb působí na trhu, který je otevřený hospodářské soutěži, což znamená, že trh je otevřený novým účastníkům, na něž se nižší daňová sazba vztahuje za stejných podmínek jako na ostatní provozovatele leteckých služeb. Pokud by nižší daňová sazba zvýhodňovala určité provozovatele, letecké společnosti ze zemí mimo Irsko by se pravděpodobně rozhodly provozovat trasy, na něž se vztahovala nižší sazba. Protože se noví účastníci neobjevili, svědčí to o tom, že nižší sazba nezvýhodňovala určité provozovatele leteckých služeb.

4.1.6. Případná podpora by byla podporou de minimis nebo by měla na dotčené provozovatele leteckých služeb zanedbatelný dopad

(35) Irské orgány tvrdily, že i kdyby se nižší daňová sazba považovala za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, měla by být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem, jelikož by se buď jednalo o podporu *de minimis*, nebo by měla na dotčené provozovatele leteckých služeb zanedbatelný dopad.

4.2. Připomínky třetích stran

4.2.1. Ryanair

(36) Co se týká hodnocení nižší daňové sazby jako státní podpory, společnost Ryanair souhlasila s předběžným názorem, který Komise vyslovila ve svém rozhodnutí ze dne 13. května 2011, že nižší daňová sazba zvýhodňuje určité provozovatele leteckých služeb a představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Společnost Ryanair však nesouhlasí s názorem Komise, že i) vyšší sazbu ve výši 10 EUR je nutno považovat za „běžnou“ sazbu a že ii) společnost Ryanair získala prostřednictvím opatření výhodu.

(37) Co se týká stanovení „běžné“ či „obvyklé“ sazby v rámci daňového systému, společnost Ryanair tvrdila, že názor Komise, že běžnou sazbu představuje vyšší sazba ve výši 10 EUR a že všichni provozovatelé, kteří podléhají nižší sazbě ve výši 2 EUR, získali výhodu, je subjektivní. Podle společnosti Ryanair neexistuje důvod, proč by se za běžnou sazbu měla považovat vyšší sazba, a nikoli nižší sazba. Jelikož dvoustupňová sazba byla nahrazena jednotnou sazbou, je pravděpodobné, že nová sazba je kompromisem mezi původními sazbami. Přiměřenou referenční hodnotou pro posouzení možné újmy nebo výhod plynoucích z dvoustupňového systému je proto nová sazba.

(38) Společnost Ryanair dále uvedla, že dvoustupňová daň z letecké dopravy neposkytla společnosti Ryanair žádnou výhodu. Při posuzování opatření, které může představovat státní podporu, musí vzít Komise v úvahu jeho

celkové dopady na potenciálního příjemce, a zejména zohlednit případné výhody a nevýhody údajné podpory. V období, kdy platil dvoustupňový daňový systém, zaplatila společnost Ryanair daně uvedené v tabulce 2.

Tabulka 2

Přepravení cestujících a zaplacená daň v období od 30. března 2009 do 1. března 2011

Kategorie destinace u letů z letiště v Dublinu	Cestující podléhající dani	Zaplacená daň	Podíl
Ve vzdálenosti do 300 km v rámci státu (sazba ve výši 2 EUR)	[...] (*)	[...] (*) EUR	[0,5–2,5] (*) %
Ve vzdálenosti do 300 km mimo stát (sazba ve výši 2 EUR)	[...] (*)	[...] (*) EUR	[1,5–4,5] (*) %
Ve vzdálenosti nad 300 km v rámci EU	[...] (*)	[...] (*) EUR	[93–98] (*) %
Ve vzdálenosti nad 300 km mimo EU	[...] (*)	[...] (*) EUR	[0,3–2,5] (*) %
CELKEM	[...] (*)	[...] (*) EUR	100 %

- (39) Jelikož se společnost Ryanair domnívá, že by se za běžnou sazbu měla považovat nová jednotná sazba ve výši 3 EUR, měla by společnost Ryanair v období od 30. března 2009 do 1. března 2011 jako daň z letecké dopravy uhradit částku ve výši [...] (*) EUR⁽¹⁰⁾. To je o [...] (*) EUR méně než částka, která byla skutečně zaplacená (viz tabulka 2). Společnost Ryanair tudíž tvrdí, že z nižší daně neměla žádný prospěch, nýbrž že byla spíše znevýhodněna.

4.3. Poznámky Irska k připomínkám třetí strany

- (40) Dne 13. ledna 2012 se irské orgány vyjádřily k připomínkám společnosti Ryanair: za *prvé*, nesouhlasily s popisem daně, který uvedla společnost Ryanair, jelikož daň je podle jejich názoru v podstatě daní uloženou spotřebitelům a nižší daňová sazba neposkytuje leteckým společnostem žádnou výhodu. Za *druhé* nechápou, jak by společnost Ryanair mohla být stranou, která je nejvíce bezprostředně a negativně dotčena nižší sazbou, zejména proto, že na ni připadá [56–63] (*) % cestujících přepravených na linkách, které podléhají nižší sazbě. Za *třetí* není tvrzení, že nižší daňová sazba byla navržena s cílem podpořit společnost Aer Arann, nikterak podloženo. Irské orgány neměly při navrhování daně z letecké dopravy na mysli žádného konkrétního provozovatele. Za *čtvrté*, tvrzení společnosti Ryanair, že vyšší sazbu ve

výši 10 EUR nelze považovat za běžnou sazbu daně z letecké dopravy, postrádá logiku. V rámci dvoustupňového daňového systému se vyšší sazba vztahovala na 85 až 90 % všech odletů. Irské orgány zopakovaly, že odchylku od běžné sazby ve výši 10 EUR umožnily s cílem učinit výši daně přiměřenou v poměru ke vzdálenosti.

5. POSOUZENÍ

5.1. Existence státní podpory podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy

- (41) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy je stanoveno, že „podpora poskytovaná v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které naruší nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem“.

Selektivnost

- (42) Aby se na opatření vztahoval čl. 107 odst. 1 Smlouvy, musí být toto opatření selektivní⁽¹¹⁾. Při zjišťování, zda je opatření selektivní, musí Komise posoudit, zda opatření zvýhodňuje „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ vůči ostatním, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci⁽¹²⁾. Podle ustálené judikatury⁽¹³⁾ je daňové opatření *a priori* selektivní, pokud představuje odchylku od běžně uplatňovaného obecného daňového rámce.
- (43) Komise proto musí nejprve určit příslušný referenční daňový systém. Co se týká zdanění, Komise podotýká, že stanovení systému zdanění spadá v zásadě do výlučné pravomoci členských států. Při navrhování svého daňového systému se irské orgány rozhodly vymezit odlet cestujících letadlem z letiště nacházejícího se v Irsku jako zdanitelné plnění u daně z letecké dopravy. Referenčním systémem je proto zdanění cestujících v letecké dopravě, kteří odlétají letadlem z letiště v Irsku. Cílem tohoto systému je zvýšení příjmů státního rozpočtu. Závěr, že referenčním systémem je zdanění cestujících v letecké dopravě, kteří odlétají z letiště nacházejícího se v Irsku, potvrdily irské orgány ve své odpovědi na připomínky třetí strany.

⁽¹¹⁾ Viz věc C-66/02 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. I-10901, bod 94.

⁽¹²⁾ Viz například věci C-143/99 *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, Sb. rozh. 2001, s. I-8365, bod 41, C-308/01 *GIL Insurance a další*, Sb. rozh. 2004, s. I-4777, bod 68 a C-172/03 *Heiser*, Sb. rozh. 2005, s. I-1627, bod 40, C-88/03 *Portugalsko*, Sb. rozh. 2006, s. I-7115, bod 54 a C-169/08 *Presidente del Consiglio dei Ministri v. Regione Sardegna*, Sb. rozh. 2009, s. I-10821, bod 61.

⁽¹³⁾ Viz například rozsudek ve věci T-210/02 *RENV British Aggregates Association v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-2789, bod 107 a věci C-88/03 *Portugalsko*, bod 56 a C-487/06 *P British Aggregates*, Sb. rozh. 2008, body 81–83.

⁽¹⁰⁾ Částka ve výši 3 EUR vynásobená [...] (*) cestujících.

- (44) Za druhé, v souladu s ustálenou judikaturou⁽¹⁴⁾ musí Komise rozhodnout, zda dotyčné daňové opatření představuje odchylku od určeného referenčního systému.
- (45) Společnost Ryanair uvedla, že by se za běžnou sazbu v systému daně z letecké dopravy měla považovat nižší sazba ve výši 2 EUR nebo alternativně jednotná sazba ve výši 3 EUR, která byla zavedena dne 1. března 2011. Kromě určitých destinací v západní části Spojeného království se však nižší sazba vztahuje pouze na vnitrostátní destinace a podle irských orgánů jde pouze o 10–15 % všech letů, které podléhají dani. Nelze ji proto považovat za běžnou daňovou sazbu. Co se týká sazby ve výši 3 EUR, ta neplatila v době, na kterou se vztahuje toto rozhodnutí, a nelze ji proto považovat za běžnou sazbu v systému daně z letecké dopravy platnou v té době. Komise proto konstatuje, že běžnou sazbou referenčního systému byla vyšší sazba ve výši 10 EUR, zatímco snížená sazba ve výši 2 EUR, která se vztahovala na úzce vymezenou kategorii letů, představovala výjimku z referenčního systému.
- (46) Za třetí, Komise musí přezkoumat, zda jsou tyto výjimky odůvodněné „povahou nebo celkovou strukturou systému“⁽¹⁵⁾ v daném členském státě. Je-li tomu tak, nemá se za to, že opatření poskytuje selektivní výhodu, a nepředstavuje tudíž státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. V této souvislosti je třeba uvést, že podle ustálené judikatury⁽¹⁶⁾ jsou důležité základní a řídicí zásady referenčního systému, nikoli zásady dotyčného opatření.
- (47) Podle irských orgánů byla nižší sazba stanovena s cílem učinit výši daně přiměřenou v poměru k vzdálenosti letu. Komise podotýká, že odůvodnění nesouvisí se základními a řídicími zásadami samotného daňového systému, nýbrž spíše se zásadami samotné odchylky. Struktura a objektivní povaha daně nesouvisela se vzdáleností letu, nýbrž se skutečností, že se jedná o odlet z irského letiště. Vazba na daňový orgán, zdanitelné plnění (odlet z irského letiště) a nepříznivé vnější důsledky pro irskou společnost ze strany cestujících, kteří odlétají z irského letiště, (např. hluk a znečištění) byly naprosto stejné bez ohledu na místo určení letu a vzdálenost. Dotčení provozovatelé leteckých služeb se proto v této souvislosti vzájemně nacházeli ve stejné právní a faktické situaci.
- (48) Daňový systém se mimoto nevyznačuje jasně koncipovaným rozlišením výše daně v poměru ke skutečné délce letů. Za prvé, daňová sazba nebyla uplatňována na základě skutečné délky letu, nýbrž na základě vzdálenosti mezi letištěm v Dublinu a příslušnou destinací bez ohledu na skutečné místo odletu. Za druhé, daňový systém stanoví pouze dvě sazby: jednu pro lety na velmi krátkou vzdálenost od letiště v Dublinu a druhou pro všechny ostatní lety.
- (49) I kdyby důvod pro odchylku spočíval v povaze a logice zásad systému daně z letecké dopravy, Soudní dvůr uvedl, že výhoda musí být soudržná nejen s rysy vlastními daňové soustavě, ale také pokud jde o fungování této soustavy⁽¹⁷⁾. Jak je uvedeno v 47. bodě odůvodnění, daňový systém ve skutečnosti nezajišťoval přiměřené sazby v poměru ke skutečné délce letů, jelikož platné sazby byly stanoveny na základě vzdálenosti mezi letištěm v Dublinu a dotyčnou destinací bez ohledu na skutečné místo odletu a jelikož byly platné pouze dvě sazby: jedna pro lety na velmi krátkou vzdálenost od letiště v Dublinu a druhá pro všechny ostatní lety. Cena letenek do vnitrostátních destinací nemusí být nutně nižší než u letů do jiných destinací v Unii. Opatření proto nemohlo dosáhnout svého cíle spočívajícího v zajištění přiměřeného zdanění v poměru k vzdálenosti letu. V tomto případě irské orgány ani třetí strana netvrdily, že dopadem odchylky bylo to, že výše daní byla skutečně úměrná vzdálenosti. Naopak, irské orgány uznávají, že mezi vzdáleností a sazbou daně neexistuje úplná korelace.
- (50) Komise proto nevidí žádný důvod k tomu, aby změnila svůj předběžný názor, že nižší sazba daně nebyla v souladu s logikou a celkovou strukturou systému daně z letecké dopravy. Komise se proto domnívá, že opatření je selektivní a není odůvodněné povahou a logikou systému.

V ý h o d a

- (51) Výdaje související s daněmi představují náklady, které obvykle hradí podnik.

⁽¹⁴⁾ Viz poznámka pod čarou č. 12.

⁽¹⁵⁾ Viz např. věc C-173/73 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 1974, s. 709 a rovněž bod 13 a následující body ve sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti, Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽¹⁶⁾ Viz např. rozsudky ve spojených věcech C-78/08 až C-80/08 *Amministrazione delle finanze Agenzia delle Entrate v. Paint Graphos scarl Adige Carni srl, in liquidation*, v. *Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate a Ministero delle Finanze v. Michele Franchetto*, nezveřejněno, zejména bod 69, a rovněž ve věci T-210/02, bod 107.

⁽¹⁷⁾ Viz např. rozsudek ve spojených věcech C-78 až C-80/08, bod 73.

- (52) Uplatnění daně z letecké dopravy může ovlivnit příjmy leteckých společností, které musí tuto daň platit, tím, že zvyšuje ceny letenek, jež mohou společnosti nabízet svým zákazníkům, nebo snižuje u každé prodané letenky marži, jestliže se letecké společnosti rozhodnou, že daň nepřenesou na zákazníky. V tomto ohledu Soudní dvůr uvedl, že „jelikož letištní poplatky přímo a automaticky ovlivňují cenu letu, projeví se rozdíly v poplatcích, které musí hradit cestující, automaticky v dopravních nákladech, a tudíž [...] přístup k vnitrostátním letům bude v porovnání s přístupem k letům uvnitř Společenství zvýhodněn“⁽¹⁸⁾ [neověřený překlad – pozn. překl.].
- (53) Snižená sazba u určitého typu letů má proto na provozovatele leteckých služeb, kteří nabízejí tento typ letů, menší dopad než běžná sazba. Tito provozovatelé leteckých služeb jsou osvobozeni od nákladů, jež by jinak museli nést, takže náklady, které musí přenést na své zákazníky nebo které musí sami nést, jsou nižší.
- (54) Komise proto konstatuje, že nižší daňová sazba zvýhodnila provozovatele leteckých služeb na trasách, na něž se vztahovala tato sazba. Nižší náklady, které museli přenést na zákazníky nebo přímo převzít, představovaly finanční prostředky, které tyto provozovatelé leteckých služeb mohli ušetřit, a tudíž zlepšily jejich hospodářskou situaci v porovnání s ostatními provozovateli leteckých služeb, kteří soutěží na trhu letecké dopravy. Výhoda odpovídá rozdílu mezi nižší sazbou ve výši 2 EUR a běžnou sazbou daně ve výši 10 EUR v období od 30. března 2009 do 1. března 2011. Komise podotýká, že lety, na něž se vztahovala nižší sazba, provozovali především provozovatelé leteckých služeb se silnou vazbou na Irsko (společnosti Aer Lingus, Aer Arann a Ryanair byly založeny v Irsku a dosud zde mají své ústředí). Snižená sazba proto ve skutečnosti zvýhodnila irské provozovatele leteckých služeb v porovnání s ostatními provozovateli z Unie.
- (55) Komise nemůže přijmout tvrzení společnosti Ryanair, že výhoda byla omezena na rozdíl mezi nižší sazbou a sazbou ve výši 3 EUR, která byla zavedena dne 1. března 2011. Tato sazba neplatila ve stejné době jako nižší sazba, a v případě, je-li výhoda stanovena v systému s jednou nižší daňovou sazbou a jednou vysokou sazbou, nezachycuje použití referenční hodnoty, která je stanovena někde mezi těmito dvěma sazbami, celou poskytnutou výhodou.
- (56) Společnost Ryanair dále tvrdí, že z nižší daňové sazby měla menší prospěch než například společnost Aer Arann, jelikož většina jejích letů se uskutečňuje do destinací, na něž se vztahovala vyšší sazba. Výhodou plynoucí z uplatňování nižší daňové sazby ve výši 2 EUR je rozdíl mezi touto sazbou a běžnou sazbou ve výši 10 EUR. Při uplatňování nižší sazby na určité lety měla společnost Ryanair stejně jako všechny ostatní letecké společnosti provozující lety, na něž se vztahovala tato sazba, výhodu odpovídající rozdílu mezi oběma sazbami.
- (57) Irské orgány tvrdí, že daň měla být přenesena na cestující, a proto na úrovni provozovatelů leteckých společností neexistovala žádná výhoda. V této souvislosti Komise podotýká, že snížená sazba oproti běžné sazbě dotyčné daně může provozovateli leteckých služeb, který musí hradit sníženou sazbu, poskytnout selektivní výhodu i v případech, kdy existuje právní požadavek na přenesení dotyčné daně na zákazníky⁽¹⁹⁾. Komise rovněž podotýká, že v dotyčném případě neexistoval žádný mechanismus, který by zajišťoval skutečné přenesení daně, nýbrž že bylo ponecháno na provozovateli leteckých služeb, aby rozhodl, zda a jak bude daň přenesena na cestující. Ve své stížnosti stěžovatel ve skutečnosti tvrdil opak, a sice že nemohl náklady na daň přenést na své zákazníky, jelikož pokud by tak učinil, mělo by to nepřiměřený dopad na ceny jeho letenek. Komise proto nesouhlasí s irskými orgány, že na úrovni provozovatelů leteckých služeb neexistovala žádná výhoda: provozovatelé, kteří mohli u určitých letů využít nižší daňovou sazbu, museli na své zákazníky přenést nižší náklady než ostatní. V souladu s praxí Komise, pokud jde o opatření podpory vyplývající ze spotřební daně⁽²⁰⁾, se má za to, že osvobození od těchto poplatků poskytuje provozovateli leteckých služeb, který musí daň platit, výhodu bez ohledu na skutečnost, že se tento subjekt může rozhodnout, že náklady přenechá na své zákazníky.
- (58) Komise proto konstatuje, že nižší daňová sazba zvýhodnila určité provozovatele leteckých služeb. Výhoda odpovídá rozdílu mezi nižší sazbou ve výši 2 EUR a běžnou sazbou daně ve výši 10 EUR v období od 30. března 2009 do 1. března 2011. Lety, na něž se vztahovala nižší sazba, provozovaly především letecké společnosti se silnou vazbou na Irsko (Aer Lingus, Aer Arann a Ryanair). Snižená sazba proto zvýhodnila irské provozovatele leteckých služeb v porovnání s ostatními provozovateli z Unie.

⁽¹⁹⁾ Viz např. věc C-143/99, zejména body 5, 54 a 55.

⁽²⁰⁾ Viz rozhodnutí Komise K(2007) 754 ve věci státní podpory N 892/2006 – FI – Změna systému rozdílného zdanění energie, Úř. věst. C 109, 15.5.2007, s. 1; rozhodnutí Komise K(2007) 2416/2 ve věci N 775/2006 – DE – Snižené daňové sazby pro výrobní průmysl, zemědělství a lesnictví atd., Úř. věst. C 152, 6.7.2007, s. 3; rozhodnutí Komise K(2005) 1815/3 ve věci N 190/A/2005 – UK – Změna dávky za změnu klimatu, Úř. věst. C 146, 22.6.2006, s. 8 a rozhodnutí Komise K(2009) 8093/2 ve věci N 327/2008 – DK – Snižování daní z emisí NO_x pro velké znečišťovatele a podniky omezující znečišťování a snížení daní u bioplynu a biomasy, Úř. věst. C 166, 25.6.2010, s. 1.

⁽¹⁸⁾ Viz např. věc C-92/01 Georgios Stylianakis v. Elliniko Dimosio, Sb. rozh. 2003, s. I-1291, bod 28 a věc C-70/99 Komise v. Portugalsko, Sb. rozh. 2001, s. I-4845, bod 20.

Státní prostředky a zodpovědnost státu

- (59) Skutečnost, že irské orgány umožnily uplatňování nižší daňové sazby, než je běžná sazba, měla pro stát za následek ztrátu daňových příjmů, a opatření bylo tudíž financováno ze státních prostředků. Jelikož o nižší sazbu rozhodly vnitrostátní orgány, je za opatření odpovědný stát.

Dopad na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy

- (60) V porovnání se svými konkurenty byli provozovatelé leteckých služeb, kteří využívali nižší sazbu, osvobozeni od nákladů, které by jinak museli nést, nebo je přenést na své zákazníky. Nižší sazba daně z letecké dopravy proto zlepšila jejich hospodářskou situaci v porovnání s ostatními podniky, které soutěží na trhu letecké dopravy, a narušila nebo mohla narušit hospodářskou soutěž.
- (61) Pokud podpora poskytnutá členským státem posiluje postavení určitého podniku vůči ostatním podnikům, které soutěží v obchodě uvnitř Unie, je nutno mít za to, že tento obchod je dotyčnou podporou ovlivněn⁽²¹⁾. Postačuje skutečnost, že příjemce podpory soutěží s ostatními podniky na trzích, které jsou otevřeny hospodářské soutěži⁽²²⁾. Odvětví letecké dopravy se vyznačuje silnou hospodářskou soutěží mezi provozovateli z různých členských států, zejména od vstupu třetí fáze liberalizace letecké dopravy v platnost („třetí balíček“) dne 1. ledna 1993, a to nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 ze dne 23. července 1992 o vydávání licencí leteckým dopravcům⁽²³⁾, nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 ze dne 23. července 1992 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství⁽²⁴⁾ a nařízení Rady (EHS) č. 2409/92 ze dne 23. července 1992 o tarifech a sazbách za letecké služby⁽²⁵⁾. Snížená sazba proto mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy, jelikož posílila postavení některých provozovatelů leteckých služeb, kteří soutěží na trhu, který je na úrovni Unie zcela liberalizován.
- (62) Jelikož jsou splněna všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 3 Smlouvy, opatření představuje státní podporu poskytnutou všem provozovatelům leteckých služeb, kteří provozovali lety, které profitovaly ze snížené sazby.

5.2. Zákonnost

- (63) Irské orgány tím, že opatření neoznámily před jeho zavedením, nesplnily své povinnosti podle čl. 108 odst.

3 Smlouvy. Opatření podpory proto představuje protiprávní státní podporu.

5.3. Slučitelnost podpory se Smlouvou

- (64) Podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy lze podporu považovat za slučitelnou s vnitřním trhem, má-li usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Jelikož podpora představovala provozní podporu snižující běžné výdaje některých provozovatelů leteckých služeb, je podle ustálené judikatury Soudního dvora v zásadě neslučitelná s vnitřním trhem⁽²⁶⁾. Podpora nespadá do oblasti působnosti žádných pokynů ke slučitelnosti státní podpory, které Komise v tomto ohledu vydala. Nevztahují se na ni zejména pokyny Společenství pro financování letišť a pro státní podpory na zahájení činnosti pro letecké společnosti s odletem z regionálních letišť⁽²⁷⁾, jelikož není spojena se zahájením činnosti určitých linek. Irské orgány netvrdily, že podporu lze považovat za slučitelnou podle pokynů Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí⁽²⁸⁾, ani neposkytly žádné informace, které by toto prokazovaly. Naopak objasnily, že cílem daně je zvýšení příjmů, a nikoli ochrana životního prostředí. Tuto úvahu podporuje skutečnost, že dotyčná daň postrádá jednoznačnou nebo přiměřenou souvislost se snižováním množství využívané energie, znečištění nebo emisí plynů, hladiny hluku atd. Komise proto nepovažuje podporu za slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy.
- (65) Na dotyčnou podporu se nevztahuje ani žádná jiná výjimka stanovená v čl. 107 odst. 2 nebo 3 Smlouvy.
- (66) I kdyby byla podpora slučitelná s některou z výjimek stanovených v čl. 107 odst. 2 nebo 3 Smlouvy, čemuž tak není, Soud konstatoval, že řízení podle článků 107 a 108 Smlouvy nesmí vést k výsledku, který by byl v rozporu s jinými zvláštními ustanoveními Smlouvy. Soudní dvůr rovněž uvedl, že aspekty podpory, které jsou v rozporu s jinými zvláštními ustanoveními Smlouvy, než jsou ustanovení článků 107 a 108, mohou být tak nerozlučně spjaty s předmětem podpory, že není možné je posuzovat izolovaně⁽²⁹⁾. Jak je popsáno v 10. bodě odůvodnění, v tomto konkrétním případě se na rozdílné sazby vztahovalo šetření Komise, v jehož rámci bylo zjištěno, že tyto sazby porušují

⁽²¹⁾ Viz zejména věc 730/79 *Philip Morris v. Komise*, Sb. rozh. 1980, s. 2671, bod 11, věc C-53/00 *Ferring*, Sb. rozh. 2001, s. I-9067, bod 21 a věc C-372/97 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. I-3679, bod 44.

⁽²²⁾ Věc T-214/95 *Het Vlaamse Gewest v. Komise*, Sb. rozh. 1998, s. II-717.

⁽²³⁾ Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 1.

⁽²⁴⁾ Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 8.

⁽²⁵⁾ Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 15.

⁽²⁶⁾ Věc T-459/93 *Siemens SA v. Komise*, Sb. rozh. 1995, s. II-1675, bod 48. Viz rovněž rozsudek ve věci T-396/08 *Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise*, Sb. rozh. 2010 (proti němuž byl podán opravný prostředek), body 46–48, věc C-156/98 *Německo v. Komise*, Sb. rozh. 1980, s. I-6857, bod 30 a judikatura citovaná v tomto rozsudku.

⁽²⁷⁾ Úř. věst. C 312, 9.12.2005, s. 1.

⁽²⁸⁾ Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽²⁹⁾ Viz např. rozsudky ve věcech C-225/91 *Matra v. Komise*, Sb. rozh. 1993, s. I-3203, bod 41 a T-156/98 *RJB Mining v. Komise*, Sb. rozh. 2001, s. II-337, bod 112 a judikatura citovaná v tomto rozsudku.

nařízení (ES) č. 1008/2008 a článek 56 Smlouvy o volném pohybu služeb, jelikož rozdílné sazby vytvářely při provozování leteckých služeb uvnitř Unie méně výhodné podmínky než u vnitrostátních leteckých služeb. Ve věcech týkajících se letištních poplatků Soud výslovně uvedl, že se ustanovení Smlouvy o volném pohybu služeb vztahují rovněž na odvětví dopravy⁽³⁰⁾. V tomto případě vyplývá státní podpora z rozdílu v samotných daňových sazbách. Jelikož daň a podpora představují dva prvky jednoho a téhož daňového opatření, jsou vzájemně neoddělitelné⁽³¹⁾, a státní podporu proto nelze poskytnout, aniž by nebyla porušena zásada volného pohybu služeb. Podporu tudíž nelze prohlásit za slučitelnou se Smlouvou, jelikož by to nevyhnutně porušilo ustanovení nařízení (ES) č. 1008/2008 a článek 56 Smlouvy.

- (67) Komise proto vyvozuje závěr, že podporu nelze považovat za slučitelnou se Smlouvou.

6. ZÁVĚR

- (68) Komise konstatuje, že nižší sazba daně z letecké dopravy u letů do místa určení nacházejícího se maximálně 300 km od letiště v Dublinu stanovená v oddíle 55 odst. 2 finančního zákona (č. 2), a zejména v čl. 2 písm. b) tohoto zákona, která platila v období od 30. března 2009 do 1. března 2011, představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Irsko tuto podporu zavedlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

- (69) Státní podpora není slučitelná s žádnou z výjimek stanovených v čl. 107 odst. 2 a 3 Smlouvy. Jelikož u dotyčného opatření nelze předpokládat žádné jiné důvody slučitelnosti, toto opatření není slučitelné s vnitřním trhem.

- (70) Státní podporu představuje rozdíl mezi nižší sazbou daně z letecké dopravy a běžnou sazbou ve výši 10 EUR (tj. 8 EUR na cestujícího) vyměřenou u každého cestujícího. To se týká všech letů provozovaných s letadlem, které může přepravovat více než 20 cestujících a které se nepoužívá ke státním nebo vojenským účelům, s odletem z letiště s více než 10 000 cestujícími ročně do místa určení nacházejícího se maximálně 300 km od letiště v Dublinu. Příjemci podpory jsou společnosti Ryanair, Aer Lingus, Aer Arann a další letečtí dopravci, které musí Irsko ještě určit.

- (71) V souladu s čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 musí Komise v případech protiprávní podpory, kdy je přijato záporné rozhodnutí, dotyčný členský stát požádat, aby učinil všechna nezbytná opatření, aby příjemci podporu navrátili. Irsko by proto mělo zajistit navrácení neslučitelné podpory,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora ve formě nižší sazby daně z letecké dopravy vztahující se na všechny lety provozované s letadlem, které může přepravovat více než 20 cestujících a které se nepoužívá ke státním nebo vojenským účelům, s odletem z letiště s více než 10 000 cestujících ročně do místa určení nacházejícího se maximálně 300 km od letiště v Dublinu v období od 30. března 2009 do 1. března 2011 podle oddílu 55 finančního zákona (č. 2) z roku 2008, kterou Irsko zavedlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy, není slučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

Jednotlivé podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1 nepředstavují státní podporu, jsou-li splněny podmínky stanovené v nařízení přijatém podle článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98⁽³²⁾.

Článek 3

Jednotlivé podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1, které v době poskytnutí splňovaly podmínky stanovené v nařízení přijatém podle článku 1 nařízení (ES) č. 994/98 nebo v rozhodnutí Komise schvalujícím dotyčný režim podpory, jsou slučitelné s vnitřním trhem do výše maximální intenzity podpory vztahující se na daný druh podpory.

Článek 4

1. Irsko zajistí, aby příjemci navrátili neslučitelnou podporu poskytnutou v rámci režimu uvedeného v článku 1.

2. Částky, které mají být navráceny, zahrnují rovněž úroky, které se účtují ode dne, kdy byly částky dány příjemcům k dispozici, do dne jejich skutečného navrácení.

3. Výše úroků se vypočte jako složený úrok podle kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004⁽³³⁾.

⁽³⁰⁾ Viz věci C-92/01 *Georgios Stylianakis v. Elliniko Dimosio*, bod 23 a C-70/99 *Komise v. Portugalsko*, Sb. rozh. 2001, s. I-4845, bod 27 a 28, jakož i věc C-49/89 *Corsica Ferries France v. Direction Générale des Douanes Françaises*, Sb. rozh. 1989, s. 4441, bod 10.

⁽³¹⁾ Věc C-526/04, *Laboratoires Boiron v. ACOSS*, Sb. rozh. 2006, s. I-7529, bod 45.

⁽³²⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽³³⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

Článek 5

1. Navrácení podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1 se zajistí okamžitě a účinně.

2. Irsko zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 6

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předloží Irsko tyto informace:

(a) seznam příjemců, kteří obdrželi podporu v rámci režimu uvedeného v článku 1, a celkovou částku podpory, kterou každý příjemce obdržel v rámci režimu;

(b) celkovou částku (jistina a úroky z vymáhané částky), kterou má každý příjemce navrátit;

(c) podrobný popis opatření již přijatých a plánovaných k dosažení souladu s tímto rozhodnutím;

(d) podklady prokazující, že příjemcům bylo nařízeno podporu vrátit.

2. Irsko Komisi průběžně informuje o pokroku při provádění vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí, dokud nebude podpora poskytnutá v rámci režimu uvedeného v článku 1 navrácena. Na žádost Komise předloží Irsko okamžitě informace o již přijatých a plánovaných opatřeních k dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Poskytne rovněž podrobné informace o částkách podpory a úrocích z vymáhané částky, které již příjemci vrátili.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno Irsku.

V Bruselu dne 25. července 2012.

Za Komisi

Joaquín ALMUNIA
místopředseda

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS